

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 192

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 9, divendres 15 de febrer de 2019

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retribució del director de Televisió de Catalunya 323-00091/12	3
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el comunicat del Consell Professional de Catalunya Ràdio per la participació d'Empar Moliner en un acte d'un partit polític 323-00087/12	6
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conflicte d'interessos dels professionals de la informació i la publicitat comercial 322-00068/12	8
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació pressupostària de la corporació en la conjuntura de pròrroga pressupostària de la Generalitat 322-00071/12	10
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el finançament i la viabilitat econòmica de la corporació 322-00075/12	10
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pla de riscos psicosocials dels treballadors de la corporació 322-00077/12	12
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la davallada d'ingressos per publicitat i les mesures preses per a canviar aquesta situació 322-00080/12	14
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la previsió i la funcionalitat del Pla d'igualtat 322-00081/12	16
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació musical de matinal de Televisió de Catalunya 323-00096/12	17
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la suspensió del concurs per a gestionar les matinades musicals 323-00093/12	18

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les dificultats que té TV3 per a fer el seguiment del judici a presos polítics catalans a Madrid 323-00086/12	21
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els problemes amb què s'ha trobat el personal de TV3 i Catalunya Ràdio per a cobrir l'actualitat i el judici a polítics i activistes catalans 322-00079/12	22
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'entrevista feta a Adam Majó al programa <i>Tot es mou</i> 323-00090/12	24
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la planificació de la nova programació del Canal 33 323-00094/12	27
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el Dia Mundial de la Ràdio a Catalunya Ràdio 323-00088/12	28
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el contingut i la programació de l'emissora 323-00092/12	29
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les novetats del web de Catalunya Música 323-00095/12	32
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre <i>La Marató de TV3</i> dedicada al càncer 322-00070/12	33
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tractament i la difusió de la informació relativa al judici dels acusats de rebel·lió 322-00073/12	34
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contingut i la programació dels canals de televisió de la corporació 322-00076/12	36
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les audiències del programa <i>Preguntes freqüents</i> després del canvi de presentadora 323-00085/12	38
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la correlació entre audiència i publicitat en els mitjans de comunicació de la corporació 322-00078/12	40
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el respecte als valors constitucionals a la programació de Catalunya Ràdio 323-00089/12	42
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la reiteració d'insults a polítics constitucionalistes per part de col·laboradors de l'ens 322-00072/12	43
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'ús de diferents llengües en la programació dels mitjans de comunicació de la corporació 322-00074/12	46

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 9 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Francesc de Dalmasas i Thió, Antoni Morral i Berenguer i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jenn Díaz Ruiz i Gerard Gómez del Moral i Fuster, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bon dia a tots i a totes. Benvinguts a una nova sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Donar la benvinguda a la presidenta en funcions, al director de la Televisió de Catalunya i al director de Catalunya Ràdio, i a tots els assistents.

Hi ha dues sollicituds d'acumulació de preguntes: la 4 i la 5, per un costat, i l'11 i la 20, per un altre costat. Si no hi ha cap inconvenient per part dels grups, ho farem d'aquesta manera. *(Pausa.)*

No sé si hi ha alguna substitució que... *(Veus de fons.)* Senyora Segovia...

Susanna Segovia Sánchez

Sí, jo mateixa substitueixo la diputada Marta Ribas.

El president

Narcís.

Narcís Clara Lloret

I el diputat Narcís Clara substitueix el diputat Toni Morral.

El president

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Jo mateix substitueixo la diputada Andrea Levy.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retribució del director de Televisió de Catalunya

323-00091/12

Bé, doncs, sense més, iniciariem la comissió amb el primer punt de l'ordre del dia, que és: ordenació de les preguntes per respondre oralment. I la primera pregun-

ta aniria dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la retribució del director de Televisió de Catalunya, i la formularia la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Buenos días, diputados, y bienvenidos, que, después de toda una semana haciendo campana, sin venir aquí a hablar de los problemas de todos los catalanes, sí que han venido a defender TV3, porque es evidente que les interesa mucho más defender TV3 que no hablar de salud o de educación.

Bien, señor Sanchis, según la prensa, usted, en una comida coloquio en el Ate-neu Barcelonès, dijo que estaba mal pagado. Y mi pregunta es: ¿cuánto cobra usted cada mes?

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, bon dia. Té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llácer)

Gràcies, president. Perdoni, però «segons la premsa» és un gènere que no entenc. És a dir, que, si em diu el mitjà, qui ho va dir i en quin context, li podré dir si és veritat o no és veritat. (*Veus de fons.*) Jo també, jo també, no, no, però és que «segons la premsa», jo dic: doncs la premsa no diu lo que vaig dir.

I, si vostè em pregunta pel meu sou, doncs li diré si és molt o és poc en virtut i en comparació amb què. Com que sempre se fan comparacions, si és en comparació amb allò que cobra el president del Govern espanyol, doncs sempre és poc. (*Veus de fons.*) Sí, no, no, sempre és poc. Vull dir que..., sempre és molt, perdó. Perquè... Sí, hi ha hagut..., no, no, sempre és molt. Segurament els sous que cobra molta gent, molts diputats d'aquesta cambra, també podrien ser molt, perquè, en comparació amb el president del Govern espanyol, doncs gairebé tot el món que treballa en responsabilitats públiques pot cobrar molt, potser exageradament. Però si és en correspondència o en comparació amb el sector, li diré que és molt discutible.

I li diré una cosa, per acabar, que el que jo vaig dir en aquell lloc, que no vaig veure-ho recollit en aquesta crònica, bastant parcial, per cert, i bastant... La periodista que la va firmar em sembla que no hi era, i lo que li van explicar tampoc s'acostava massa al que vaig dir.

El que vaig dir és que no és una feina i una ocupació i un càrrec i una obligació que es pugui justificar pel sou, evidentment. Perquè el sou, siga el que siga, no és comparable amb la responsabilitat o amb les satisfaccions o amb lo que pots traure dirigit un mitjà públic com Televisió de Catalunya.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias. El medio es *Crónica global*, lo he visto en otros, pero, en concreto, yo he sacado la cita de *Crónica global*, lo ponen entre comillas, entiendo que por ética periodística. Si no es cierto lo que voy a decir, que está entre comillas, pues usted lo denunciará o, como mínimo, le habrá pedido al medio una rectificación, si esto no es cierto.

Leo las palabras textuales: «Tengo unas ganas enormes de irme, porque esto está muy mal pagado.» La verdad es que no es tan diferente a lo que acaba de decir ahora. Usted acaba de decir que, hombre... Bueno, primero le ha traicionado el subconsciente, porque ha dicho que comparado con el presidente del Gobierno es poco, y además lo ha repetido dos veces –Freud no sé qué diría aquí, yo lo tengo bastante claro. Me parece que va bastante en la línea de estas declaraciones y que, en cierta manera, lo ha dicho, la responsabilidad.

Oiga, pues hay personas que tienen responsabilidades mucho más grandes, pues, por ejemplo, operar a personas a vida o muerte, y le aseguro que cobran bastante menos que usted.

Pero, bueno, lo que me interesa, a parte del sueldo, que yo considero que es absolutamente desmesurado, pues como es desmesurado lo que cobran infinidad de personas colocadas por el «procesismo» en sus chiringuitos, pues como el comité este del 155, o el de *drets civils*, que hace unos informes que nadie saben dónde están, en fin.

Lo que me interesa, a parte del sueldo, que, ya digo, desde mi punto de vista, es desmesurado, es la primera parte de su afirmación o lo que dice *Crónica global* que es su afirmación: «Tengo unas ganas enormes de irme.» Pues, mire, señor Sanchis, por una vez, casi diría, y sin que sirva de precedente, estamos de acuerdo. O sea, ya es hora de que se vaya.

Hace un año que fue reprobado por este Parlamento, por la mayoría de la cámara. Es decir, desde el PP, hasta la CUP, nos pusimos todos de acuerdo, y mira que es difícil que nos pongamos de acuerdo en algo, pues nos pusimos todos de acuerdo en que usted se tenía que ir, en que usted está reprobado.

Y en este año, en lugar de, digamos, hacer méritos para demostrarnos que no, que estábamos absolutamente equivocados y que usted se merece, plenamente, este puesto, esforzándose por hacerlo bastante mejor de lo que había hecho hasta el momento, pues no, nos da más motivos para pedir su dimisión. Porque usted, por el camino, ha acabado imputado por desobediencia y malversación de fondos públicos, que a mí me parece gravísimo.

Pero, claro, también es verdad que puedo entender que usted considere que esté mal pagado, aunque tiene un sueldo desmesurado comparado con la mayoría de los catalanes, pero es que, claro, es que usted está pluriempleado. Porque usted es, a la vez, director de TV3 y portavoz de Junts per Catalunya. Claro, con ese doble trabajo, normal que considere que es poco.

Pero, en lugar de eso, lo que tiene que hacer es ir a Waterloo y decir que le paguen el sobresueldo de su bolsillo. Los catalanes no tenemos por qué pagarle este sueldo desmesurado que usted tiene, por un trabajo que toda la oposición, es decir, la inmensa mayoría...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...de los catalanes, consideramos que no está haciendo bien.

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies, president. Freud aquí tindria molta faena, senyora diputada, realment, se li giraria molta feina. Entre altres coses per, també, analitzar les frases d'aquelles persones que sempre parlen en representació dels catalans, de tots els catalans, i en realitat representen a la gent que els han votat i ja està. Igual que jo represente una empresa mercantil als interessos d'un consell d'administració.

Ha dit vostè moltes coses que es mereixen una certa resposta. Hi ha alguna que al final cansa una mica, sí, me cansa una mica a mi, evidentment. Vostè diu: «Que se n'ha d'anar, que se n'ha d'anar, que se n'ha d'anar! Perquè el Parlament..., i perquè nosaltres».

Home, jo, al Parlament de Catalunya i a la gent que va votar en aquell moment aquella resolució –ja ho vaig en el seu moment i ho torno a repetir ara–, l'única cosa que els podia dir, humilment, des de la més terrible humilitat, era que es mirin les

seues pròpies lleis, i quin caràcter té la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisu- als, i si es pot actuar d'aquesta manera, d'acord amb la mateixa llei que havia apro- vat el mateix Parlament. I no estem parlant de desobeir altres lleis o altres tribunals, sinó les pròpies del Parlament. Quin caràcter té aquesta corporació i si vostès poden opinar sobre això, han de decidir sobre això o té un caràcter autònom, són contracta- cions mercantils i, per tant, estan sotmeses al criteri d'aquell consell de govern que, en realitat, és un consell d'administració.

M'agradaria moltíssim que es llegiren les pròpies lleis que aproven. I, sobretot, els que estan tot el dia apellant-hi i dient això. Una cosa és que vostès donen un consell i que siga atès o no per aquell consell d'administració, i una altra cosa és que estiguen tot el dia recordant una història que, al meu entendre, es basava, senzilla- ment, en una lectura que no era la que havia de ser.

Ja sé que vostè té moltes ganes d'anar-se'n..., de que me'n vaja jo, que me'n vaja jo. Mire, amb això Freud també em donaria la raó.

El president

Senyor...

El director de Televisió de Catalunya

Sí, ja. Vostè segur que no hi té interès...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Ja la veig contentíssima. En tot cas, senyora diputada, que vinga Freud i riurem una miqueta amb ell. I jo no sé si estic malament pagat o ben pagat en comparació amb la mitjana dels catalans...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

En comparació amb la mitjana dels catalans, acabe president, segurament vostè també està molt ben pagada.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el comunicat del Consell Professional de Catalunya Ràdio per la participació d'Empar Moliner en un acte d'un partit polític

323-00087/12

...dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el comunicat del Consell Pro- fessional de Catalunya Ràdio per la participació d'Empar Moliner en un acte d'un partit polític, i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Una petita prèvia sobre les comissions, si es fan o no es fan. Nosaltres avui som aquí per fer la feina que ens correspon com a diputats, però volem dei- xar constància que tenim part del cor i del cap lluny d'aquí. Els tenim al costat dels nostres companys del Govern legítim i dels líders socials que estan sent jutjats al Tribunal Suprem.

I avui, com ahir, amb una sensació dual. Per una part, la tristesa i la indignació que ens provoca veure aquestes persones honorables assegudes a la banqueta dels

acusats, i, des d'ahir, plens d'orgull de sentir-los com expliquen al tribunal i a tot el món que l'únic que han fet i que continuem fent és exercir el nostre dret a l'autodeterminació.

I a aquesta hora ens agradaria ser acompanyant Roger Español, però som aquí. Que en Roger Español, que, tot i ser víctima de les càrregues de la policia de l'1 d'octubre, li toca anar a declarar per defensar-se.

I la pregunta..., intentaré deixar clar quin és el nostre punt de vista, senyor Gordillo, el nostre punt de partida, vull dir. Nosaltres tenim molt clar el que són els professionals de la plantilla de TV3 i Catalunya Ràdio i el que són els col·laboradors de programes o els contractats de les productores, tal com vostès, els compareixents, ens distingeixen, encertadament, quan alguns grups pretenen censurar determinats drets i opinions expressats per uns o altres.

I també tenim clar que tothom –tothom– és lliure de posicionar-se a nivell polític o sobre qualsevol altre àmbit. És més, és saludable que sigui així.

Però el Comitè Professional de Catalunya Ràdio ha plantejat un cas en què aquesta frontera entre el que són professionals dels mitjans i col·laboradors potser és més difusa, i és el cas d'Empar Moliner, corresponsable de l'informatiu *Catalunya migdia*, que va participar en un acte d'un partit polític.

El parer del Comitè Professional en el comunicat és que el paper de Moliner en el programa és assimilable al d'un professional del mitjà, i que per això l'afecten els preceptes i les incompatibilitats del Llibre d'estil.

Per tot això, senyor Gordillo, quina és la seva visió sobre la queixa del Comitè Professional? Com veu vostè l'estatus d'Empar Moliner al *Catalunya migdia*? Quin debat hi ha hagut entre les parts sobre aquesta qüestió? I quines són les seves conclusions com a director del mitjà?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Senyor diputat, el programa *Catalunya migdia* és l'informatiu de ràdio líder a Catalunya, amb 150.000 oients, i ho és gràcies a l'aposta que la direcció de l'emissora va fer en el seu moment.

Aquesta aposta va consistir en sumar la primera hora informativa, de dues a tres del migdia, a una segona hora de tertúlia i opinió que, anteriorment, ocupava el programa *L'oracle*, de tres a quatre.

Amb dues hores acumulades, el *Catalunya migdia*, que dirigeix el periodista Òscar Fernández, és líder d'audiència, és un referent radiofònic i una de les nostres apostes exitoses.

L'escriptora Empar Moliner, col·laboradora de diversos mitjans de comunicació, participa regularment en la segona hora, és a dir, en la part opinativa.

La direcció del programa recau en Òscar Fernández, que és qui edita, qui jerarquitzava la informació i qui presenta la part informativa, així com el conjunt del *Catalunya migdia*, i ho fa amb l'assistència d'un altre periodista de la casa, Carlos Baraibar.

Estic totalment d'acord amb la direcció d'informatius de Catalunya Ràdio quan, segons consta en el comunicat del Consell Professional, al qual vostè feia referència, defensa que el paper d'Empar Moliner en el programa és, precisament, el de posicionar-se i opinar com una tertuliana més.

La col·laboradora del *Catalunya migdia* ha respectat el Llibre d'estil de la corporació, ha complert escrupolosament amb el seu contracte de col·laboració amb el programa i no ha incorregut, en aquest cas, en cap vulneració del codi deontològic.

Agraeixo enormement la predisposició del Consell Professional de l'emissora a l'hora de millorar el contingut i la qualitat de Catalunya Ràdio i, alhora, emplaço els

companys professionals a mantenir el mateix nivell d'exigència per al conjunt dels nostres mitjans.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el conflicte d'interessos dels professionals de la informació i la publicitat comercial

322-00068/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions sobre el conflicte d'interessos dels professionals de la informació i la publicitat comercial, i la formula la diputada Susanna Segovia, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Bon dia, moltes gràcies per atendre les nostres preguntes. Els darrers mesos han anat apareixent casos de queixes i dubtes sobre el fet que periodistes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals facin publicitat comercial. Entre els darrers, el de Lluís Marquina, per exemple, en una campanya d'un banc, i abans havia estat la seva companya de conducció de magazín l'Helena Garcia Melero.

La guia editorial de la corporació, específicament, només prohibeix fer publicitat als professionals que presenten continguts específicament informatius. I, certament, en aquests darrers casos hi ha hagut una mica de debat i polèmica, perquè són periodistes que és cert que presenten altre tipus de programa, més aviat programes híbrids, magazín, però que també inclouen un important component d'informació.

El Consell de la Informació de Catalunya i el Consell de l'Audiovisual, darrerament, s'han pronunciat al respecte. En concret, el CAC, en el seu informe, va dir i va instar la corporació a revisar les normes de conducta internes per aplicar també el criteri de prohibir fer publicitat a periodistes de tots els programes que inclouen continguts informatius. Per tant, també els magazins de matí, de tarda i d'altres horaris.

L'informe del CAC és del 27 de novembre. Senyora Llorach, què han fet des de llavors?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Núria Llorach i Boladeras)

Gràcies, senyor president. Bon dia; bon dia a tothom. Senyora diputada, pel que fa al que em pregunta, ja els vaig explicar a l'anterior compareixença, arran, si no m'equivoco, d'una pregunta del diputat De Dalmases, que la participació dels professionals de la corporació en publicitat està regulada al Llibre d'estil, vostè ho ha dit bé. I, com vostè també ha dit, queda explícit que, dels professionals que treballen a la corporació, només en queden exclosos aquells que estan en l'elaboració i presentació de continguts estrictament informatius.

Arran d'una recomanació, que no és res més que una recomanació, del Consell de l'Audiovisual però ja prèviament aquesta recomanació que va fer el Consell de l'Audiovisual, el director Vicent Sanchis i el director comercial Martí Patxot s'han reunit amb el consell professional per escoltar les seves demandes i, a partir d'aquí, han reelaborat la llista de professionals que poden participar en les campanyes publicitàries i, per tant, en aquests moments, si no m'equivoco –ho podria explicar

millor el director– s’ha lliurat aquesta llista al consell professional i estan pendents d’acabar d’acotar quins són aquests professionals.

De totes maneres, hem de pensar també, com a corporació, que estem davant d’un àmbit que és estratègic per nosaltres, que són els ingressos publicitaris, i la publicitat convencional –com tindrà ocasió d’explicar en altres preguntes que hi ha avui a la compareixença– baixa, i pugen noves fórmules comercials, com les tele-promocions. I, per tant, no podem renunciar a..., la reducció inexorable que tindrem d’ingressos publicitaris per no ser capaços d’evolucionar també en nous formats que està demanant el mercat.

Per tant, treballarem amb el consell professional i intentarem revisar aquestes normes i arribar a un consens amb ells de quins són els professionals de la corporació que poden fer publicitat i quins no.

El president

Gràcies. Senyora Segovia, té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. De fet, nosaltres compartim també la preocupació per la sostenibilitat econòmica de la corporació, pel servei públic que dona a la ciutadania de Catalunya, i tampoc no volem, evidentment, que es redueixin els ingressos, però també creiem que el tema dels ingressos i la preocupació pels ingressos publicitaris no pot passar per sobre o generar possibles sospites sobre la vinculació que pugui haver-hi entre criteris empresarials i criteris informatius.

Per tant, és important, ens alegrem en aquest sentit que diguin que estan treballant en una nova llista que inclogui aquests aspectes, perquè la independència, diguem-ne, i la separació de conflicte d’interessos no només s’ha de donar, sinó que també ha de ser com molt evident, ha de quedar absolutament fora de tota sospita.

Sobretot, vostè ho ha dit, hi ha nous models de publicitat, però també hi ha nous models informatius, on constantment es barreja informació, entreteniment i opinió, que això també pot generar sovint a l’espectador una confusió de quan s’està donant opinió. I això fa que els periodistes que estan protagonitzant aquests formats informatius, que també són informatius, quan fan publicitat..., sí que pugui haver-hi també una certa confusió i possible barreja d’interessos.

Per tant, nosaltres creiem que és important avançar en aquesta llista, demanem que es treballi amb el comitè de professionals en aquest sentit i estarem agraïts amb la informació que ens puguin donar al respecte sobre com evoluciona.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Com que em queden vint segons, seguirem treballant en aquesta línia. És per això que el director s’ha posat, amb el director comercial, al capdavant de poder revisar aquests professionals que fan publicitat.

I aprofitant que estem parlant d’un àmbit deontològic, tot i que no té a veure amb la pregunta que vostè em fa, els convido a tots a assistir el proper dia 20 a la presentació que farem del nou estatut professional dels mitjans de la corporació, perquè és important, perquè és una nova manera que hem trobat que els treballadors de la casa participin en un àmbit en el que fins ara no hi estaven representants, que és l’àmbit de continguts.

I, per tant, ara tenim dos consells professionals, el d’informatius i el de continguts. Gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la situació pressupostària de la corporació en la conjuntura de pròrroga pressupostària de la Generalitat

322-00071/12

Ara acumulem la pregunta número 4 i 5, dirigides a la presidenta en funcions, sobre la situació pressupostària de la corporació. En primer lloc, té la paraula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

Gràcies. Senyora Llorach, la pregunta és molt senzilla, la resposta potser no tant.

Atesa la situació objectiva que en el Ple del Parlament ja s'han aprovat algunes pròrrogues parcials dels pressupostos de la Generalitat, quina és la perspectiva pressupostària de la corporació en aquesta conjuntura incerta sobre la possibilitat d'aprovar uns nous pressupostos?

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el finançament i la viabilitat econòmica de la corporació

322-00075/12

Seria el torn del diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Dono la pregunta per formulada, tal com està escrita.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, doncs, hi han dos fets importants que en aquests moments comprometen els recursos econòmics de la corporació.

N'he parlat a bastament algunes vegades en aquesta comissió. Per una banda, tot el que fa referència a l'increment de la despesa de capítol I, que em sembla que ja vaig apuntar en l'anterior compareixença que està derivada del Reial decret llei 24/18, de 21 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria de retribucions –això vol dir un increment de 2,25 de tot el personal que treballa l'Administració pública; 0,25, que s'ha de fer a partir d'abril i 0,25 que s'ha de pactar–, i del Reial decret llei de 28 de desembre, que implica un increment de les bases de cotització de la seguretat social.

Què implica això pressupostàriament per a la corporació? Doncs, 5.300.000 euros de capítol I que s'han d'incrementar. A més a més, seguim amb el tema de les modificacions de la Llei de l'IVA, que com saben s'està aplicant des de fa catorze mesos i que això suposa 18,2 milions.

En aquests moments, el que ha aprovat el Consell de Govern és instar el Departament de Presidència perquè li sigui atorgada una transferència de crèdit per fer front a aquestes dues despeses amb urgència, i més quan estem en pròrroga pressupostària i, per tant, com saben, no podem disposar de tot el pressupost, donat que, per exemple, tot el que és el capítol de l'IVA va venir com una aportació extraordinària

l'any 18 i, per tant, amb pròrroga pressupostària, com que anem amb el pressupost del 17, no ho tenim.

Per tant, els dos fets que en aquests moments estan compromentent els recursos de la corporació són aquests.

I hi afegiria un tercer, en el qual hi estem treballant, que és la baixada que hi ha hagut el 18 d'ingressos publicitaris.

El president

Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Si ens pot aportar alguna dada més sobre si té alguna resposta o alguna..., això: la proposta que han fet a Govern, si ja tenen algun *input*, alguna cosa que ens pugui explicar.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; moltes gràcies, senyor president. A veure, no anem bé –no anem bé. Jo li vaig preguntar en la darrera comissió de control sobre els ingressos publicitaris. Precisament, vostè parlava que més o menys ens mantindríem igual i anem en caiguda. I anem en caiguda quan l'audiència ens està anant bé.

I vostè deia: «Home, és que l'audiència ens repercuteix en els ingressos publicitaris». Doncs, inclús quan va bé, anem en caiguda amb ingressos publicitaris. I jo ja l'hi vaig dir –i l'hi torno a repetir–, no és solament un problema d'audiència, també és un problema de la gestió de la publicitat.

Vostès han fet una sèrie de reformes internes que, es miri com es miri, no han funcionat –no han funcionat. Tenim un problema amb els ingressos per publicitat i tenim un problema de finançament general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. No tenim contracte programa, ens ha caducat el programa marc, ens ha caducat!

És a dir, abans de fer un contracte programa el Parlament ha de fer el programa marc. Ha caducat, després de vuit anys aquest programa marc! Ha caducat! I ara què, n'hem de fer un altre des d'aquí, des del Parlament, perquè facin d'una vegada el contracte programa? Hauríem de fer un altre programa marc perquè passin una altra vegada vuit anys i tornem a fer-ne un altre nosaltres?

Senyora Llorach, vostè em va dir que el contracte programa estava fet, m'ho va dir aquí, que estava al calaix del Govern. Com ho tenim?

És molt important el contracte programa, és molt important, és l'eina d'estabilitat financera de la corporació. No pot ser que continuem d'aquesta manera. És lo que els dona estabilitat a vostès, a la seva feina. No han d'anar cada dia a reclamar diners al Govern. És lo que dona estabilitat als treballadors de la corporació. I això, aquest treball, vostès no l'han fet –vostès no l'han fet. Quan temps portem sense contracte programa? És que l'últim el va fer el tripartit. El senyor Homs va dir: «La setmana que ve el presento» i al final un pensa que o no el saben fer o no el volen fer, sinó no m'ho explico.

Senyora Llorach, posi's les piles.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, les porto posades les piles. Intento treballar tot el dia pel bé de la corporació.

Sí, el darrer contracte programa és del 2006 al 2009; sí, vostè té raó, però també té raó quan diu que nosaltres al desembre del 2016..., el Consell de Govern va aprovar una preproposta de contracte programa que va transmetre al Govern –jo en seu parlamentària ho he explicat–, que vam trametre al Govern i que no s’ha arribat a signar. No s’ha arribat a signar, i també ho he explicat en aquesta cambra, pels problemes reiterats d’IVA que hem anat tenint, que no es poden recollir en el contracte programa.

I, a més a més, ara ens trobem que des del febrer del 18 –o sigui ara farà un any, estem al mes de febrer, ara està fent un any–, des del febrer del 18 està caducat el mandat marc del Parlament, que és el que estableix les prioritats essencials de servei públic que hem de tenir.

I, com vostè sap, el sector audiovisual en els darrers mesos i anys ha evolucionat molt i, per tant, basar un contracte programa amb un mandat marc que aquest Parlament va aprovar el 2010 ens sembla que està totalment desfasat.

Per això jo els vaig instar que vostès com a diputats, amb poc temps, puguin aprovar un mandat marc, perquè amb aquest nou mandat marc puguem negociar amb el Govern de la Generalitat el nou contracte programa, que sí que té raó vostè quan diu que és l’eina que dona estabilitat financera a la corporació.

Sí, realment és imprescindible per tenir aquesta estabilitat financera i no haver d’anar, com hem hagut de fer, com que estem amb pressupost prorrogat, a demanar al Govern una aportació extraordinària de 18,2 milions per l’IVA i de 5,3 milions pel tema d’increment de capítol I.

I com que el diputat em demanava com estaven les gestions, estem pendents de resposta per part del Govern. No tenim encara resposta pel que fa a aquest tema, però de ben segur, suposo que..., com que l’any passat van fer l’aportació extraordinària pel pagament d’IVA,estic segura que aquest any també ho prioritzaran i tindrem aquesta aportació per poder fer front al pagament de l’IVA. Perquè al final qui se’n ressent és el sector audiovisual del nostre país, perquè no tenim diners per contractar el sector audiovisual i per fer obres audiovisuals, que també saben que és una de les exigències de la llei del Parlament, que diu que hem d’invertir en el sector audiovisual. I tenim un sector audiovisual totalment empobrit. En aquests premis Gaudí d’aquest any ens vam trobar que hi havien només..., no recordo de memòria si eren sis, set pel·lícules en llengua catalana i vint-i-sis en altres llengües, precisament per aquest motiu. Perquè com que el motor de la indústria audiovisual som la corporació i la corporació hem tingut tal davallada d’ingressos, que no podem destinar els diners que no tenim al sector audiovisual.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pla de riscos psicosocials dels treballadors de la corporació

322-00077/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre el pla de riscos psicosocials dels treballadors de la corporació, i la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bona dia a tots i a totes. Bé, com li formulàvem, el que avui volem fer nostre és una demanda que els treballadors i treballadores de Televisió de Catalunya estan posant sobre la taula, que és la necessitat de fer una avaluació de riscos psicosocials a la casa.

El que sabem és que, fruit d'un munt d'excuses, aquest no s'ha fet i, concretament, les excuses han anat molt vinculades que aquest pla s'havia de fer un cop acabat el Pla d'acomiadament col·lectiu amb què l'empresa va deixar 350 treballadors i treballadores..., va acomiadar 350 treballadors i treballadores entre 2013 i 2016.

El 2016 va acabar aquest pla d'acomiadament, que era la gran excusa per no fer aquest pla de riscos psicosocials i en tot aquest temps els treballadors i treballadores no han parat d'insistir en la necessitat de fer-lo. Així mateix, hi ha alguns informes que indiquen que és important culminar-lo i també que cal dotar de recursos per fer-lo i per donar resposta a les necessitats psicosocials dels treballadors i treballadores.

Llavors, la pregunta és quan tenen previst donar resposta a aquesta demanda i a aquesta obligació.

El president

Gràcies. La senyora Llorach té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, per la informació de què jo dispo, vostè ho ha relatat bé. S'estava treballant des del 2011, avaluant tot el tema de riscos psicosocials, que s'havia portat a terme prèviament a l'empresa. Per anar a treballar els punts de les conclusions de l'informe aquell del 2011 es va crear una comissió psicosocial paritària, amb participació dels representants dels treballadors i de l'empresa. Van actuar fins al 2013, moment en què es va acordar aturar les reunions en conseqüència de l'inici del PAC –vostè ho ha relatat.

I, un cop passat el PAC, i a partir del 2016, des de Recursos Humans es va considerar oportú que, en lloc de continuar amb una actuació diferenciada i paral·lela en matèria de riscos psicosocials, aquests s'havien d'integrar..., l'actuació, dins el tractament general de riscos laborals que es fan a l'empresa.

Així, dins de la revisió i actualització de l'avaluació general de riscos, s'identifiquen i avaluen els riscos de seguretat, higiene, ergonomia i els de psicociologia, tal com especifica l'article 16 de la Llei 31/95, de prevenció de riscos laborals, que és la que és d'aplicació.

Per a la revisió de l'avaluació general dels riscos laborals, en què s'incideix també en els riscos d'àmbit psicosocial, disposem d'una guia específica, amb punts concrets, per poder identificar l'existència de riscos en aquest àmbit, per objectivar-los i per poder incidir sobre ells al més aviat possible.

Sé que els delegats de prevenció reclamen que hi hagi una nova avaluació de riscos psicosocials, però des de l'empresa i des del Departament de Recursos Humans, es defensa que és molt més efectiu fer les avaluacions generals i, a partir del resultat d'aquestes avaluacions, establir mesures correctores, si és que es detectessin aquests riscos psicosocials, que és el que actualment s'està aplicant i estem fent com a empresa.

El president

Senyora Sánchez, té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Bé, de la seva resposta, interpreto que la resposta és que no es donarà resposta a la demanda dels treballadors i treballadores. Demanda que, hi insisteixo, fa anys que està sobre la taula.

I el que fan és plantejar una alternativa que li fem saber avui, aquí en aquesta sessió de control, que és insuficient, que no és el que demanen els treballadors i treballadores.

És més, hi ha informes que s'han fet en què s'indica que els recursos tècnics per donar resposta a les necessitats i mancances o les problemàtiques psicosocials dels treballadors i treballadores, conseqüència d'un sistema organitzatiu concret, d'una

gestió concreta i, per tant, que afecta directament la vida dels treballadors i treballadores, per tant, la capacitat de fer la seva feina i les necessitats pròpies, que són insuficients.

Per tant, nosaltres al que els instem és que donin resposta a les necessitats i les demandes dels treballadors i treballadores, perquè la proposta que estan fent des de la direcció pel que ens diuen i pel que observem és que és insuficient.

I, llavors, és: per què insisteixen en donar una alternativa insuficient –que els estan dient des de fa anys els treballadors i treballadores que és insuficient– i no donen resposta a la demanda concreta, a més a més, avalada per informes tècnics de la necessitat de fer-ho? Per què?

És a dir, en la seva resposta, sí, em relata quina és la seva postura, que la conec i ja l'ha explicat, però no m'explica el motiu objectiu pel qual des del Govern de la corporació no es dona resposta a la necessitat i a la demanda que han fet els treballadors i treballadores.

El president

Gràcies. Senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, jo crec que sí que li he contestat. Li he dit que considerem que és més efectiu fer avaluacions generals i, a partir del resultat d'aquestes avaluacions, establir mesures correctores si es detecten riscos psicosocials. Sí que li he contestat. (*Veus de fons.*) Perquè, des de Recursos Humans, es defensa que és més efectiu...

Que a vostè li pot agradar o pot discrepar del que jo li responc, però jo li estic donant resposta al que vostè em demana. Des del Departament de Recursos Humans, es defensa que és més efectiu fer les avaluacions generals i, a partir d'aquest resultat, si hi han riscos psicosocials, establir mesures correctores. Com s'ha fet –com s'ha fet– quan se n'ha detectat.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la davallada d'ingressos per publicitat i les mesures preses per a canviar aquesta situació

322-00080/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la davallada d'ingressos per publicitat, i la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Moltes gràcies, president. De fet, el seu redactat era més ambigu, però es podria haver ajuntat perfectament amb la del company socialista, perquè..., i amb el company de Junts per Catalunya, perquè, de fet, preguntàvem sobre el mateix, que és, efectivament, la davallada d'ingressos.

A la darrera comissió en vam poder parlar també, pel que feia al pressupost global. Vostè va parlar també de les xifres de publicitat, i sobre això li volíem preguntar.

Perquè és cert que el mixt de publicitat ha canviat els darrers anys, això és una evidència, ha canviat. I, per tant, és més difícil i és veritat que hi ha una davallada generalitzada, això no l'hi negaré. Però és veritat que si agafem les dades de l'estudi

d'inversió publicitària, que fa el gremi de publicitat, en els últims vuit anys la davallada no ha sigut igual. És a dir, la inversió publicitària en televisió ha baixat un 6,3 a Espanya, però a Catalunya ha baixat un 54 per cent. Clar, és vuit vegades més.

I, segons les dades, hi insisteixo, de la inversió publicitària, comparant amb vuit anys de diferència, hi ha una davallada important del que s'inverteix, diguéssim, a Catalunya en publicitat.

A la ràdio també hi ha una davallada: a Espanya ha baixat un 17,5, a Catalunya, un 26,2; també superior a la mitjana espanyola, però no tan accentuada. I és veritat que això genera també, pel que fa a quadrar els números, a nivell pressupostari, de la corporació, problemes. I, en fi, les tendències que veiem no són molt engrescadores.

I no té una relació estricta amb l'audiència. Perquè, si mirem la mitjana de l'audiència de, per exemple, agafant els mateixos anys, no? Del 2011, a TV3 era un 14,1. El 2018, va tancar amb un 14. El 2011, Catalunya Ràdio, 500; a l'EGM del novembre, 514.000 anuals. El 2018, 644.000 anua..., diaris, vull dir –perdó.

Per tant, no és que tingui una vinculació directa amb les audiències. Tal vegada, potser sí, amb el clima polític –no l'hi nego– o amb altres factors que hi tenen relació, però no estrictament amb les audiències.

I, per tant, per això li volíem preguntar quin..., en fi, com ha afectat aquesta progressiva pèrdua d'ingressos de la publicitat per a la corporació. I una mica com plantegen, no?, aquestes mesures per revertir la situació, per poder captar noves inversions, per poder augmentar... –de fet, en certa manera, amb la senyora Segovia també abans n'ha parlat de la qüestió, per tant també ha deixat apuntades algunes coses–, però una mica aquest era el plantejament.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, tenim algunes xifres que vostè diu que no casen amb les que jo tinc. En televisió, del 17 al 18, hem caigut un 4,2 per cent. En ràdio, un 11,8. I, en mitjans digitals, hem pujat un 9,2. Aquestes són les xifres de tancament del 18, comparat amb el 17, corporació. En total, tota la CCMA, si la sumem, hem tingut uns ingressos de 2.385.000 menys que l'any 17.

Aleshores, això..., hi ha molts factors, i vostè n'ha apuntat alguns. Però, per exemple, davallada en la ràdio, diferent de la nostra ràdio: està en el 7 per cent a nivell general, i nosaltres hem caigut un 11. Doncs hi han factors tan importants com que els anunciants d'àmbit espanyol o d'àmbit de tot Espanya cauen gairebé un 10 per cent i han reduït les inversions a Catalunya.

Per què? Perquè només dediquen els diners a una sola ràdio. I, malauradament, la dediquen a la ràdio que és líder a Catalunya, que, em sap molt greu, però és RAC1. I, aleshores, Catalunya ràdio està intentant atrapar RAC1, però, tot i així, quan només escullen una ràdio els inversors espanyols, que només n'escullen una, no escullen la nostra. Tot i que els expliquem que nosaltres som la de servei públic, que... No l'escullen. Per tant, aquí té un factor que també incideix en la davallada.

N'hi ha un altre, n'hi ha un altre importantíssim, que és les pràctiques del duopoli, que dificulten el desenvolupament comercial i limiten el nostre creixement.

De fet, de fa pocs dies, la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència s'ha manifestat recentment contra les pràctiques abusives de Atresmedia i Mediaset, i els han obert un expedient, hauran de pagar una multa milionària, perquè estan obstaculitzant la competència a tercers. I aquests tercers som nosaltres, Catalunya Ràdio i TV3. Aquests tercers, als quals obstaculitzen, som nosaltres.

Però què fem per revertir tot això? Doncs hem creat una àrea de diversificació en el Departament Comercial, que és la que està intentant generar nous negocis que ens permetin incrementar els ingressos, que si no ens venen des de la publicitat, ens vinguin d'altres àmbits.

I, per tant, estem treballant en aquesta línia. I ja he explicat o ja vaig apuntar que estem en convenis amb Netflix, estem treballant amb Rakuten, amb Amazon, amb Movistar, de cara a vendre els nostres productes i que aquesta línia sigui una línia que pugui equilibrar els ingressos privats que ens venen en la corporació.

El president

Senyor Gómez del Moral, té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

No, molt breument. Crec que les xifres són les mateixes. Jo li feia una anàlisi dels vuit anys –vuit anys. I, per tant, la davallada, 54 en la tele i 26 en la ràdio. I fa vuit anys, per cert, Catalunya Ràdio no era líder tampoc encara.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Sí, sí...

El president

Senyora...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Un segon. Sí, davallada en els ingressos publicitaris, però també en les aportacions públiques, que van passar... Hem perdut 140 milions, així, de memòria, dels ingressos i aportacions públiques que teníem per part de la Generalitat, amb les que tenim ara.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la previsió i la funcionalitat del Pla d'igualtat

322-00081/12

...dirigida a la presidenta en funcions sobre la previsió i funcionalitat del Pla d'igualtat, i la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Senyora Llorach, se'ns fa estrany haver de preguntar per aquesta qüestió, pel Pla d'igualtat de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, onze anys i escaig després que va entrar en vigor la Llei orgànica per la igualtat efectiva de dones i homes, i tres anys i escaig després de la llei d'aquest Parlament.

La Llei orgànica de 2007 va establir l'obligatorietat dels plans d'igualtat per les empreses de més de 250 treballadors i la llei de 2015 va donar dos anys de termini a les empreses del sector públic de la Generalitat perquè aprofessin els plans d'igualtat respectius.

Però almenys fins avui, que sapiguem, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais no ha complert les previsions d'aquestes lleis pel que fa a l'elaboració i l'aprovació d'un Pla d'igualtat, que és l'instrument que hauria d'evitar qualsevol tipus de discriminació entre homes i dones en l'organització.

Que no hi hagi un Pla d'igualtat no vol dir, ja ho entenem, necessàriament, que hi hagi discriminacions per raons de gènere, evidentment, però no és un bon senyal. Per exemple, en el Comitè de Direcció, format per les persones que vostès nomenen per fer-se càrrec de les diferents responsabilitats a dins de la casa, hi ha sis homes i una dona. Un d'aquests càrrecs és la Direcció d'Estratègia i Recursos Humans, que estava vacant fins fa pocs dies, però ja no ho va estar perquè vostès han nomenat un home, una vegada més, perquè se'n faci càrrec.

En aquestes circumstàncies, compreguin que expressem el nostre neguit per aquesta qüestió. I, per tant, voldríem preguntar-li quines mesures tenen previstes per evitar qualsevol tipus de discriminació laboral entre dones i homes a la corporació. I, concretament, quina és la previsió pel que fa al Pla d'igualtat pendent a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, sí, la corporació no disposa d'un pla per a la igualtat i hauria de disposar d'un pla per a la igualtat. És així. Però la corporació està treballant per desenvolupar el seu propi Pla d'igualtat; hi estan treballant amb el comitè d'empresa. Tenen elaborat ja un diagnòstic, pel que a mi m'expliquen, i aquest diagnòstic és el que ha de fixar el contingut del Pla per a la igualtat.

El Pla ha de fixar els sistemes de seguiment i quins indicadors hi han de tenir perquè no hi hagi discriminació a l'empresa. Jo el que li puc dir és que, encara que no estigui recollit en un pla, l'empresa no discrimina les dones, tot i que vostè acaba de dir que acabem de nomenar un home en el Comitè de Direcció.

Sí, acabem de nomenar un home, que, realment, el que hem fet, del lloc que ell estava, pujar-lo amunt, i pujar una dona al lloc que ell estava... Perquè per al lloc que ocupava en Joan Pericas –que avui ens acompanya per primer dia aquí a la comissió de control–, hem nomenat a Maite Ramírez. Per tant, un càrrec que abans ocupava un home, ara l'està ocupant una dona, que és Maite Ramírez.

Tot i així, jo el que li puc dir és que em comprometo, igual que em vaig comprometre en aquest Parlament, fa dos anys, que tindríem un consell professional de continguts..., agafo el compromís, aquí en seu parlamentària, de desenvolupar el Pla per a la igualtat de l'empresa i poder-los venir a presentar aquí en seu parlamentària.

El president

Passem, doncs, a la següent pregunta...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació musical de matinada de Televisió de Catalunya

323-00096/12

...dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la programació musical de matinada, i la formula la diputada Susanna Segovia, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. Sí, senyor Sanchis. L'Acadèmia Catalana de la Música ha emès un comunicat bastant dur on denuncia que la programació de matinada de TV3 té bàsicament una motivació recaptatòria, que va en detriment dels autors i les editorials del «país», entre cometes, i que no ajuda a la promoció de la música del país. Fan referència a programes com *Blues a l'estudi*, *Jazz a l'estudi*, *Ritmes a l'estudi*,

que van ser filmats fa sis, set i vuit anys fins i tot, i que s'han reemès fins a la sacietat durant aquests anys.

El tema considerem que és delicat, que no es tracta del mateix tipus de pràctica que s'ha denunciat per part de la SGAE quant a programes matinals de televisions privades estatals, però sí que és un tipus de sistema que pot aportar, que aporta també ingressos a la cadena. L'editorial de TV3 cobra en concepte de drets d'autor per cada cop que s'emet aquella gravació, perquè els músics van haver de cedir un 50 per cent dels seus drets per poder-hi aparèixer.

Certament, és important que TV3 aposti, ni que sigui de matinada, per visibilitzar músics i músiques del país que fan *jazz*, *blues* o altres tipus de música que normalment no tenen gaire espai a les televisions, però volem plantejar els nostres dubtes que aquesta sigui la millor fórmula, i també si és la fórmula que més beneficia els mateixos músics i músiques.

Entenem que la queixa de l'Acadèmia Catalana de la Música és per considerar que es fa una competència a les editorials de música catalana. Per tant, que per interessos econòmics privats podríem topar amb els mitjans públics.

Creiem que el tema és prou gros i ve prou de llarg com perquè el director ens digui quin és el seu parer al respecte d'aquestes queixes i quin és el plantejament de present i futur sobre aquests formats de programes musicals de matinada.

Gràcies.

El president

Senyor Wagensberg, per què em demana la paraula?

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Si li sembla bé a la diputada, si poguéssim ajuntar les dues preguntes, ja que és bàsicament el mateix tema?

El president

Si no hi té cap problema..., ho faríem així? (*Pausa.*)

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la suspensió del concurs per a gestionar les matinades musicals

323-00093/12

Doncs, senyor Wagensberg, té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies. Bon dia, senyor Sanchis. El passat 18 de gener, l'Acadèmia Catalana de la Música manifestava en un comunicat el seu desacord amb la programació musical de les matinades de TV3. En aquest posicionament s'explicava que la motivació d'aquests programes és únicament recaptatòria, en detriment dels autors i de les editorials musicals del país, que perjudica la promoció de la música del país, que devalua el concepte i el respecte dels drets de l'autoria i de la propietat intel·lectual musical, i es demanava explícitament que TV3, en tant que mitjà de comunicació públic, hauria de ser exemplar en l'exercici i el compliment de les bones pràctiques d'aquests aspectes que s'hi detallaven.

L'Acadèmia Catalana de la Música també demanava que es garantís que els músics participants siguin contractats i retribuïts degudament, i que aquesta retribució havia de contemplar, a banda de l'actuació per televisió, altres aspectes, com poden ser els assajos, els desplaçaments, les interpretacions enregistrades, així com l'emissió i la reemissió dels programes.

I pel que fa al paper de l'editorial de TV3, es considerava que cal reformular quin és el seu paper buscant l'equilibri entre els interessos editorials dels seus continguts i la repercussió negativa que això pugui tenir en el sector musical.

Fa uns mesos ja vam preguntar per la programació de les matinades musicals i se'ns va explicar que s'estaven preparant dues noves tongades de gravacions de *folk* i rumba a l'estudi, i que l'elecció de l'editora que s'encarregava de fer la producció havia fet un concurs públic. Sembla ser, però, que davant del descontentament del sector aquestes produccions han quedat aturades.

Per tant, voldríem saber en quin punt està aquesta producció d'aquests nous programes musicals de les matinades, quin efecte té la programació d'aquestes produccions quant a l'auditoria i la propietat intel·lectual musical, sobre la resta de drets musicals de tota la resta de programes. Quina és la incidència que té la CCMA sobre el repartiment de drets musicals i sobre l'elecció dels músics participants i de les seves condicions laborals? Si hi ha converses amb el sector musical català per trobar una solució al conflicte i quin hauria de ser el paper de l'editora de la CCMA?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Necessitaria tres o quatre preguntes acumulades per poder respondre tot això. A veure, intentem-ho.

Molt ràpidament, la primera cosa, no confonguem..., jo no vull confondre el mal-estar i les demandes moltes vegades lícites d'un sector, en aquest cas el sector de la creació musical amb un programa determinat, perquè aleshores és fixar-nos en una anècdota i oblidar-nos de tot el que és la categoria. I a mi em fa l'efecte que aquest malestar que existeix, i és veritat, moltes vegades se centra en aquest programa, perquè segurament és la fórmula més fàcil.

Però, perquè ens en fem una idea, per tot el que representa consum i reproducció musical, Televisió de Catalunya paga cada any a l'SGAE crec que són..., abans crec que eren 8 milions, l'any passat una mica més de 7 milions, i estem parlant d'un retorn que supera una miqueta més del milió; vull dir que en el volum global estem parlant de percentatges que són bastant..., per dir-ho així, bastant anecdòtics o, com a mínim, més reduïts.

Pel que fa al sector, pel que fa al sector nosaltres som uns mitjans públics, nosaltres som una televisió pública i, evidentment, els hem de fer cas. I des de fa molts anys que es constata un malestar que és general, tant per un costat amb TV3 com en altres instàncies i altres àmbits. No funciona el sector de la creació musical igual ara que fa deu anys, això ho sap tothom. I tothom, és veritat també, estem movent-nos, condicionant-nos, canviant per intentar evitar algunes conseqüències que algunes no les podem evitar. I també em fa la sensació que algunes vegades el malestar d'aquesta situació general també reverteix contra mitjans concrets. «Estem enfadats», bé, clar, en realitat vostès estan enfadats perquè tot això ha canviat moltíssim i perquè els ha agafat com els ha agafat i intentarem corregir-ho.

Tenim prevista una reunió pròxima amb ells, és veritat, i també els escoltem molt. Però, clar, el que passa és que si hem de renunciar al programa de les matinades, si hi hem de renunciar, si es fa com ells volen que es faci no el podem assumir i hi haurem de renunciar. Per què? Perquè és un programa, és veritat, amb unes franges horàries que si s'ha de fer amb molta més despesa..., primera que no tenim els ingressos per fer-la i, segona, que ja no quedaria justificat.

Es va fer el concurs, el concurs el va guanyar una empresa. És veritat que si les altres empreses no el guanyen, qui no l'ha guanyat també es molesta –de vegades amb raó, de vegades sense raó; en aquest cas no va haver-hi cap protesta. És veritat també que hem complert sempre legalitat estrictament i, no com altres canals, en tot aquest àmbit, però va haver-hi una sèrie de queixes per part del sector, per part de l'Acadèmia, per part d'altres músics, que ens van fer pensar que no anàvem del tot bé.

Com està la qüestió ara? Estem parlant amb l'empresa que va guanyar el concurs –amb dues empreses concretament– i mirant exactament si es pot fer millor. Si no es pot fer millor, si no es pot fer millor igual al final hi haurem de renunciar i també, per tant, renunciarem a aquests ingressos; al tipus de difusió que fem musical, que és molt important, i també als ingressos.

Si ho podem arreglar, ho arreglarem, però hi torno a insistir: això, tot això, no té res a veure; són coincidents, és el mateix sector, és un problema que ve de les mateixes causes, però, és clar, el problema de la difusió musical que ha de fer Televisió de Catalunya és molt més general.

I sí que hem de parlar i plantejar –ara no sé si després tindrè temps en la rèplica– una sèrie de reflexions i d'accions que van molt més enllà.

El president

Senyora Segovia, té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, senyor Sanchis, ens agradaria aprofundir una miqueta més en els ingressos que vostè diu que rep TV3 per aquest àmbit, perquè com que una de les acusacions que es fa és que és per afany recaptatori, amb la xifra que vostè ha donat no ho semblaria, ho dic pel que diuen els de l'Acadèmia.

Nosaltres havíem llegit que Televisió de Catalunya hauria pogut ingressar uns 5 milions des de 2011. Si no és així, li voldríem preguntar quants són els ingressos que s'ha rebut per la reemissió d'aquests programes que, hi insistim, van ser programes filmats fa molt i molt de temps.

I també quants són els ingressos que s'emporta, d'aquests diners, l'empresa Clipers, que és qui ho ha gestionar fins aquest moment.

Gràcies.

El president

Té la paraula, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Si parlem de molts anys, jo li he parlat d'un any, de l'últim any. Clar, si nosaltres paguem cada any a SGAE 7, 8, 9 milions, depèn de l'any, vostè ha de fer la mateixa multiplicació. Vull dir, l'any passat van ser 800.000 en un cas, 7 milions, 8 milions en l'altre cas, doncs és qüestió de multiplicar per anys.

Quin percentatge recull Clipers, l'empresa, per aquest contracte, la que fins ara portava..., que no va guanyar el concurs? Bé, això està en el contracte. El que guanya o deixa de guanyar fins ara..., bé, és públic i a partir d'aquí l'empresa després ha de justificar –i ara ho tenim així– com utilitza aquests ingressos també a l'hora de fer la programació.

Ara els nivells de control respecte a les productores ha augmentat moltíssim, moltíssim en els últims anys: els auditem, els demanem per partides, els posem límits pel que fa a contractació de presentadors, directors, etcètera.

El que ens hem trobat, al final, és que si tot el sector està contra una fórmula, encara que aquesta fórmula impliqui ingressos, doncs ens ho haurem de replantejar seriosament i igual en prescindim.

Però, clar, lo que segurament ja no acontentarà el sector és que per fer-ho com ells demanen calen uns ingressos que nosaltres no tenim, i nosaltres tampoc no volem estar enfadats, i que el sector estigui enfadat eternament amb nosaltres, ni de bon tros, però moltes vegades les coses que es demanen senzillament és que no són possibles.

Per exemple, de vegades es demana una despesa que no podem afrontar. I encara més concretament, de vegades es demanen unes actuacions en uns platós on el directe no és possible; s'hauria de fer playback i no el fem.

I, per tant, clar, jo hi torno a insistir, jo entenc que nosaltres com a televisió pública tenim l'obligació, el deure de fer cas, de treballar amb tots els sectors implicats en la producció audiovisual o musical, el que passa és que moltes vegades arribem, la presidenta acaba de comentar que nosaltres tenim l'obligació legal d'impulsar el sector audiovisual...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...-acabe-, però tot això ho podem fer sempre dins de les nostres possibilitats, encara que moltes vegades no ens agrada.

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les dificultats que té TV3 per a fer el seguiment del judici a presos polítics catalans a Madrid

323-00086/12

Ara passarem a l'acumulació de les preguntes 11 i 20, dirigides tant al director de Televisió de Catalunya com a la presidenta en funcions, sobre les dificultats que té TV3 per fer el seguiment del judici a presos polítics catalans a Madrid i la formula, en primer lloc, el diputat Francesc de Dalmaes, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí; moltes gràcies, president. En primer lloc, és que aquests dies hem assistit a un atac d'amnèsia històrica. Recordar que aquest Parlament, fins que se sàpiga recentment, només el va tancar la dictadura franquista després d'un cop militar i més recentment el tripartit del 155, compost per Socialistes, Ciutadans i Partit Popular.

I no ens sembla millor manera de servir aquest Parlament, precisament perquè no es tanqui mai i continuï obert, que defensar tots els diputats i diputades que la societat catalana va triar que fossin aquí. I no hi hauria res més inhumà i res més antidemocràtic que no defensar-los i que no tenir-los presents.

Dit això, sabem que han tingut precisament problemes logístics per donar cobertura als judicis que hi ha aquests dies a Madrid; que aquests problemes logístics s'ajunten als problemes habituals que tenen els professionals de la casa, de TV3 i de Catalunya Ràdio, per cobrir determinats actes, tant dins com fora de Catalunya.

Però també volíem fer una reflexió amb algunes qüestions que hem normalitzat i que no hauríem de normalitzar, com per exemple que en el cas del País Valencià s'hagi normalitzat que alguns corresponsals, en alguns actes característics, no portin ja mai, des de fa anys, ni l'esponja de la cadena ni el cubilet en el micro. I, paradoxalment, els informatius, tant de TV3 com de Catalunya Ràdio, segueixen tenint la valoració que tenen i estan situats on cal situar-los, on es guanyen els professionals que la situen cada dia.

I, per tant, ens agradaria preguntar-li quina anàlisi fan d'això, de com preservar el periodisme, malgrat els climes de demofòbia i a vegades d'agressions no només verbals, sinó fins i tot físiques, que pateixen alguns professionals de la casa en la seva feina quotidiana.

Gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els problemes amb què s'ha trobat el personal de TV3 i Catalunya Ràdio per a cobrir l'actualitat i el judici a polítics i activistes catalans

322-00079/12

Senyor Gómez del Moral, té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. El senyor Dalmases ja ha fet una explicació prou concreta.

Per tant, només afegiré, probablement, dos aspectes també concrets de tot això, perquè és veritat que en aquest Parlament estem... –i està bé, eh?, no ho critico, al contrari–, però de vegades vivim campanyes «perquè no m'han deixat col·locar una carpa en un poble» o no sé què, i ara, als mitjans públics de Catalunya, que tenien un local reservat, els han dit que no, perquè són els mitjans públics de Catalunya. Que són de tots. I els han negat un espai a Madrid per poder fer la programació especial, perquè són els mitjans públics de Catalunya. I això ho trobem gravíssim, preocupant, molt preocupant, i que hauria de tenir una resposta de tot el Parlament, unànime, perquè no pot ser que hi hagi aquesta discriminació només perquè ets d'un mitjà o ets d'un altre.

I, per tant, com a comissió crec que hauríem també de referir-nos-hi en aquest cas concret, d'aquest local que estava prereservat o, en fi, que hi havia hagut converses i estaven totes ben encaminades perquè es pogués cobrir l'actualitat informativa.

No comentaré les espumetes, perquè això ja és més recurrent –i ho ha fet, a més a més, el company diputat de Junts per Catalunya–, per tant, m'hi adhereixo, diguéssim, no?

I també li plantejaria la qüestió concreta del plató mòbil de davant del Suprem, que, fins on tinc entès, fins i tot pot haver comportat una despesa per a la corporació; perquè, fins on tinc entès, crec que fins i tot van arribar a sortir mitjans cap a Madrid, després se'ls va denegar..., i van haver de tornar, perquè el Ministeri d'Interior no va autoritzar que TV3 pogués tenir una cobertura amb infraestructura més física a la plaça..., crec que és Villa de París, em sembla que és el nom concret.

Per tant, és veritat que ens preocupa aquesta discriminació senzillament per ser els mitjans públics de Catalunya i, per tot això, com ha fet el diputat De Dalmases, senzillament preguntar-los com han anat aquestes gestions i que, finalment, ens puguin explicar una mica com ha quedat la cobertura d'aquests judicis en aquest cas a la capital d'Espanya.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. A veure, són la categoria i l'anècdota. La categoria és que –ho hem parlat moltes vegades– és difícil fer periodisme en moments amb una certa convulsió social, política, però el fem i sempre intentem –i ho dic perquè aquí sempre hi ha moltes preguntes de preocupació respecte a la seguretat dels professionals, dels informadors de la casa– mantindre l'esperit necessari de donar la millor informació, més pròxima possible als fets, amb també la protecció necessària en alguns casos.

I he de dir, perquè aquí de vegades hi ha gent que suposa o que em suposa una única tirada o una única mirada, que això no passa només als mitjans públics de la Generalitat i que hi ha alguns mitjans privats... Jo abans m'he referit a una informació que va aparèixer en un mitjà i que crec que era absolutament, per dir-ho així, estranya, però aquest mitjà, *Crònica Global*, també va patir una vegada una atemptat. I, per tant, estem tots, jo crec, moltes vegades sotmesos a una pressió que els repre-

sentants públics, en ocasions, farien bé de mitigar. També he dit aquí moltes vegades que no ho acabe de veure, exactament en aquests termes.

Pel que fa a l'anècdota hem de separar dues coses: la primera és l'actuació d'una empresa privada, que com a empresa privada té tot el dret a fer-ho. I com que resulta que les raons que se'ns van donar per no llogar l'espai que ja havíem donat a prop, davant just del Tribunal Suprem a Madrid, no estaven per escrit –i encara que hagueren estat per escrit, eren criteris d'una empresa privada–, ara pot ser una mica la seua paraula contra la nostra paraula, etcètera.

És veritat que hi havia un precontracte, és veritat que hi havia un precontracte verbal, és veritat que quan se'n van assabentar, quan es van assabentar de qui hi havia al darrere de l'empresa que havia fet aquesta petició van dir que no per qüestions polítiques. Però, hi torne a insistir, es tracta d'una empresa privada.

I ara diuen: «No, eren qüestions...» D'acord, ens van dir que era per qüestions polítiques, però els criteris d'una empresa privada ni els podem alterar nosaltres, ni els pot alterar ningú i poden fer en aquest sentit allò que els sembla. Per cert, una notícia que es va publicar com una filtració, sense que nosaltres n'haguérem fet cap publicitat, perquè vam considerar que no valia la pena.

La decisió finalment del Ministeri d'Interior no afecta només a TV3. És una decisió que jo crec..., també pactada amb els membres del Tribunal, etcètera, i afecta a tots els informants, a totes les empreses de televisió, a totes les empreses de ràdio, etcètera.

Per tant, sí, també ens va suposar..., teníem el permís de l'Ajuntament de Madrid i quan estàvem a punt de fer-ho és quan va arribar la prohibició del Ministeri d'Interior. Però ho vull dir, perquè també s'ha parlat molt sobre això, que no era una prohibició només a TV3, sinó a totes les altres televisions que tenien pensat instal·lar sets allà.

És una decisió discutible, però en tot cas, com que..., sí, és possible que sigui discutible, però atenent a raons de seguretat, doncs, es pot criticar políticament i s'ha d'acatar, pel que ens respecta o pel que ens afecta a nosaltres.

El president

Senyor De Dalmases, té la paraula.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, en aquest sentit li volíem preguntar concretament també per la responsabilitat dels càrrecs i excàrrecs públics. Ens van preocupar específicament els insults genèrics que van rebre el conjunt de professionals de TV3 per part d'un exvicepresident del Govern, com era Alfonso Guerra, quan es va referir als periodistes de TV3 dient que havien entregat la seva ànima al dimoni secessionista, i que va fer una frase no desafortunada, sinó directament impúdica i pornogràfica, quan va dir: «El tema de la televisió autonòmica és el vertader càncer de Catalunya».

En algun moment s'haurà de plantejar una defensa, fins i tot en l'àmbit legal, quan hi ha atacs i insults que, més enllà de que siguis infundats, són summament..., fan molt malbé no el que és la credibilitat del mitjà, que està per sobre d'això, sinó el clima de mínima convivència que hauria d'existir dins de qualsevol estat.

El president

Senyor Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral

Sí, no, la crítica meua política ja anava implícita a decisions polítiques, per tant, ja no hi incideixo més.

Senzillament, sí que la segona part de la qüestió, que era l'explicació –si ho vol– de com ha quedat el desplegament dels equips informatius. Si han de fer un sobreesforç de seguretat i com ha quedat una mica la cobertura del judici.

El president

Gràcies, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Concretament, el sobrecost de seguretat estem notant-lo i estem aplicant-lo últimament en moltíssimes de les nostres transmissions i en moltíssimes de les nostres actuacions, perquè la realitat ho demana i, per tant, això és així.

Els sobrecostos de tota aquesta «aventura», entre cometes, per poder informar bé des de Madrid no els tenim avaluats, però és clar que n'hi haurà. Si hi havia una previsió i uns equips llogats i després s'ha hagut de fer d'una manera més precària, doncs, evidentment això ens afectarà, clar. Els sobrecostos pel que fa a la decisió del Ministeri de l'Interior també ens poden afectar, perquè hi ha unes previsions que tu tens.

Però, vaja, en tot cas, essent això important, no deixa de ser –hi torno a insistir– anecdòtic. Segurament, allò que més preocupa és la part general de l'assumpte, és a dir, com estan informant últimament en els últims mesos i anys els periodistes, concretament els periodistes de TV3, i quina responsabilitat, de vegades, hi ha en declaracions polítiques.

I parlant del senyor Alfonso Guerra, doncs, mire, si l'haguérem d'entrevistar l'entrevistaríem, perquè és una figura històrica importantíssima i és un personatge que té incidència en l'opinió pública, encara que ara no tingue un càrrec públic ni sigui un càrrec electe. Ara, què es pot fer, com es pot actuar contra això? Legalment, crec que de cap manera i, en tot cas, de vegades estudiem unes declaracions que poden suposar.

Com a aquietament del clima, reconducció –podríem dir– de les tensions socials que viuen Catalunya i Espanya, em sembla una aportació nefasta, però això és una altra cosa.

I l'única cosa que demane, perquè ho he fet en aquesta sala moltes vegades, és que quan s'aboquen segons quines opinions, que són absolutament legítimes políticament, i moltes vegades són l'opinió necessària d'algú des de l'oposició al Govern, que considera que ho ha de fer així, només es tinga en compte el to i l'abast d'aquestes paraules, el to i l'abast. En el cas d'Alfonso Guerra, ni el to ni l'abast eren els adequats.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'entrevista feta a Adam Majó al programa *Tot es mou*

323-00090/12

Passem a la següent pregunta dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre l'entrevista feta a Adam Majó al programa *Tot es mou*, i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. El passat 25 de gener, al programa *Tot es mou* es va entrevistar el senyor Adam Majó, que és el nou afortunat amb un «xiringuito», en aquest cas són 80.000 euros l'any, i el motiu de l'entrevista era la presentació d'un informe.

I la meva pregunta és qui es va llegir l'informe per poder preparar l'entrevista? Primera pregunta. I, segona pregunta, vostè es compromet a la propera sessió de control a portar aquí l'informe perquè el puguem mirar?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

No he entès bé la tercera pregunta, però, vaja, espere que quan vostè utilitzi la paraula «xiringuito», que la utilitza una vegada i una altra, no s'estigui referint als mitjans públics de la Generalitat. (*Veus de fons.*) No, només li ho pregunte, ho considere, perquè com que diu «un altre xiringuito» i com que diu «un altre sou», com que a «un altre sou» segurament s'està referint al meu, que no siga que amb la paraula «xiringuito» s'estiga referint a TV3, o a Televisió de Catalunya, o a la corporació.

Respecte a l'informe. Bé, mire, aprofitaré..., vaig mirar-me les dues informacions que es van fer sobre aquell programa i les dues diuen una sèrie d'inexactituds inacabables. Així és la vida i les interpretacions. M'he mirat aquell programa; clar que es vam mirar l'informe la gent que feia o al menys tota la informació que els van enviar la gent que ve el programa, i si vostè em diu que el porte aquí vol dir que igual no hi ha informe.

Home, jo crec que es va fer un balanç i es va fer un balanç públic, no sé si en forma d'informe o en forma de balanç. El que sí que sé és que el que va dir aquella persona en aquest programa, evidentment, responia a les seues opinions i no a les de TV3.

I em quede per a la resposta, perquè segurament em preguntarà –espere, ara faig una especulació– sobre les imatges. Podem parlar-ne ara tranquil·lament també.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Bé, si li demano, si us plau, que pugui portar aquí l'informe és perquè l'hem buscat i rebuscat per tot arreu i l'informe no apareix.

Com que dono per fet que els professionals de TV3 se l'han llegit per poder fer l'entrevista, crec que no els costaria res portar-lo a la propera sessió i que nosaltres també el puguem comentar, perquè és que no hi ha manera de trobar-lo.

Bé, citaré unes paraules textuais d'aquesta entrevista. El senyor Majó diu: «El que és evident és que si hi ha uns grups que actuen per coartar la llibertat d'expressió dels altres i les idees ideològiques dels altres, per humiliar, per espantar, aquests grups són d'ultradreta espanyolista». Tanco la cita i ho torno a repetir. Ell diu: «El que és evident».

Amb aquesta definició que ha fet el senyor Majó, que diu que és evident, vol dir que són grups d'ultradreta espanyolista aquells que cada dos, tres setmanes pinten el negoci de la mare del senyor Albert Rivera; són ultradreta espanyolista aquells que ens escupen i que ens llancen objectes; també aquells que ens han agredit..., no a mi, afortunadament, però sí a companys nostres –i ja hi ha sentències–; també són ultradreta, segons aquesta definició que diu el senyor Majó, que és evident, aquells que ens amenacen de mort, o també aquells que embruten amb excrements les seus de Ciutadans i també dels jutjats.

Perquè estarem d'acord que totes aquestes accions que jo acabo de dir tenen per finalitat el que deia el senyor Majó, que és coartar la llibertat d'expressió, humiliar, agredir i espantar. Si agafem aquesta definició veiem que es corresponen perfectament amb el que he dit. No hi ha res que tingui més intenció d'humiliar que, per exemple, embrutar amb excrements les seus de Ciutadans o dels jutjats, que, per cert, tornant a Freud, s'haurien de mirar els separatistes aquesta obsessió que tenen amb els excrements, perquè és que dona una mica la sensació que no han superat la fase anal, però bé, això ho deixem per a Freud i no per a la sessió de control al Govern. És un tema interessant, potser podrien fer-ne un *30 minuts* també. Dono idees.

Bé, en tot cas, evidentment, vostè no és el responsable de les paraules que va dir el senyor Majó. Sí que, evidentment, ho és, que es poguessin dir totes aquestes coses. Estic dient que estaven parlant de les persones no que treuen, que traiem, perquè nosaltres també hem tret llaços grocs. Jo crec que treure llaços grocs no té cap mena d'intenció d'humiliar, ni d'agredir, ni d'espantar i més si després agafes els plàstics i els llences on correspon, que és al contenidor groc.

Però em sembla realment greu que mirant aquest reportatge la imatge que es dona és que Catalunya està tota plena de paramilitars, perquè van dir que és que s'organitzen de forma paramilitar, pel simple fet de treure els llaços grocs. Evidentment, les imatges també eren força desafortunades, però a mi el que m'ha semblat més greu és que...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...l'entrevistadora –sí, ja acabo–, en cap moment digués: «Home, hi ha moltes persones que responen d'aquesta manera, per exemple els que llencen excrements a les seus de Ciutadans o dels jutjats». I potser no és la definició correcta d'aquells que traiem llaços.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

M'he equivocat. No ha parlat vostè de les imatges, de Freud, sí, ja veig que vostè també té una insistència contínua i potser també s'ho haurien de fer mirar tots, aquesta insistència sobre els procediments freudians. (*Veus de fons.*)

Escolte, aquell senyor era el director de l'Oficina de Dret Civils i Polítics de la Generalitat, és un càrrec públic, se li va fer una entrevista. Ja tornem al punt de partida sempre de voler dir als periodistes què han de preguntar i què no han de preguntar, i aleshores amb això, com sempre, no ens posarem d'acord.

És a dir, a mi em sembla que els periodistes que treballen a la Televisió de Catalunya fan la seua feina, de vegades pot ser més o menys encertada, ja ho parlem nosaltres, però, caram, que sempre hi hagi algú que diga: «Vostè li hauria de preguntar això», «vostè m'hauria de preguntar això», home, deixin que els periodistes pregunten el que consideren.

Però, en tot cas, si li preocupa exactament el tema, jo no entraré en la definició de què és un grup d'extremadreta. Sí que puc entrar en la definició de què són actituds totalitàries, actituds intransigents, actituds violentes. De tot això en podem parlar.

Respecte a si això ho fan només grups o no grups d'extremadreta, això vostè segurament ho ha de parlar amb aquest senyor i no correspon a aquesta instància decidir-ho.

El que sí que sent és que, en el programa de després, les preguntes van continuar. Me l'he mirat el programa, i m'he mirat també la informació que es va fer i de vegades no reconec les entrevistes ni els programes en algunes informacions, mire si això és curiós –que vinga també Freud.

Després d'aquesta entrevista, hi havia un exdiputat del PP, que li va fer precisament aquesta pregunta i aquest senyor va respondre. I com que es va donar peu a que es feren preguntes des de la taula entenc que aquest torn d'intervenció i aquestes preguntes també entren dins d'aquella lògica. I aleshores, aquesta pregunta que vostè diu ja se li va fer en aquell programa també, d'acord? Donant peu als contertulians a parlar, i així és com es fa sempre per si queda alguna cosa que no queda clara, ells puguin matisar-la...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...o fins i tot puguin fer-la des del seu punt de vista.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la planificació de la nova programació del Canal 33

323-00094/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la planificació de la nova programació del Canal 33, i la formula el diputat Ruben Wagensberg, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Senyor Sanchis, com hem tingut l'ocasió de comprovar sobradament des de 2012 la idea de fusionar els canals, el Canal 33 i el Canal Super3, no va servir per reforçar cap de les dues franges horàries, ni la diürna, pel que fa al Super3, ni la nocturna, pel que fa al 33, que deuen ser les úniques dues franges on no hi apareix, on no hi surt la Pilar Rahola.

No les va reforçar des del punt de vista de l'oferta de continguts, ni des del punt de vista de les audiències, que no han parat de baixar des de llavors. El paper del servei públic audiovisual en l'àmbit de programació infantil o el de la programació de contingut més de caire cultural, per tant, se n'han ressentit.

Darrerament, és cert que s'han anunciat diferents iniciatives per revertir aquesta situació, tant en el cas del Super3, com en el cas del 33. Però, avui, en el que voldríem aprofundir és en el cas del 33 i dels projectes que vostè ha anunciat per millorar l'oferta d'aquest canal a nivell qualitatiu, ja que, de moment, encara no hi ha perspectives d'augment d'oferta a nivell d'horari, que ara està concentrat entre les deu de la nit i les sis de la matinada.

Per tant, voldríem que ens expliqués com evoluciona la planificació prevista per dur a terme la nova programació i l'impuls del Canal 33. I si veuen possible que, en un futur, a mitjà o a llarg termini, el 33 pugui tornar a ser un canal de televisió amb una personalitat pròpia, amb emissions durant les 24 hores de la setmana, com ho era abans.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. En referència, clarament, a la petita ironia que ha fet vostè, en realitat, Pilar Rahola surt en totes les franges i en tots els programes perquè tots els programes fan bromes amb ella, encara que no hi siga. I aleshores resulta que és molta més la importància que li dona la gent o els presentadors o els contertulians o vostès mateixos, amb aquestes ironies, que la que li correspon. Que jo sàpiga, només va a dos programes de TV3, però vaja.

I, entrant ja en el tema que vostè deia, tenim un problema amb això, que està claríssim i que està de fa molt de temps –i la presidenta ja hi fa referència, en tres o quatre intervencions anteriors. Els ingressos en Televisió de Catalunya –Catalunya Ràdio també– ha anat reduint-se. I, per tant, s'han anat prioritzant alguns objectius, per dir-ho així.

La prioritat d'aconseguir màxima audiència a TV3, efectivament, és compartida per tots nosaltres, tant pel Consell de Govern, com per la gent que fem Televisió de Catalunya. I això deixa alguns efectes indesitjables pel camí; per exemple, que els altres canals no tenen la inversió necessària. Però és que no la tenen de cap manera.

Amb el Canal 33, l'any passat, se'ns va ocórrer fer una crida, que representa una inversió de mig milió d'euros. No és una gran inversió, però és la inversió que podíem fer. I estem molt contents amb el resultat d'aquesta crida. Es van presentar 301 propostes, se'n van triar vint-i-cinc, i, finalment, se'n van triar cinc, que faran cinc bons programes de televisió.

El nivell de qualitat d'aquestes propostes és realment important. I se faran cinc programes que estan molt bé... Per cert, algú del sector podria protestar i dir que no estan ben pagats, perquè també és veritat, que no tenen el nivell de retribució que correspondria, perquè també és veritat. Però vam demanar a productores noves, gent jove, innovadors, amb ganes de... I el resultat final és que, si podem fer-ho, segurament serà..., no sé en quantitat, però en qualitat és una gran aportació al Canal 33. El que m'agradaria és poder-ho fer més.

I el que m'agradaria és que, quan parlem del Super3 i quan parlem d'esports, que hi haguera també partides dedicades a millorar la programació en aquests canals. Quan serà això? Home, ara mateix ho tenim una mica complicat. Molt complicat. Perquè no hi ha més aportacions. I, per tant, continuem prioritant en allò que considerem que hem de prioritzar.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el Dia Mundial de la Ràdio a Catalunya Ràdio

323-00088/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre el Dia Mundial de la Ràdio, i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Dimecres passat era el Dia Mundial de la Ràdio, si no m'equivoco, però, jo crec que amb bon criteri, Catalunya Ràdio va decidir celebrar aquest dia mundial diumenge passat, perquè el dimecres venia carregat, informativament, de temes molt potents, com era l'inici del judici al Suprem. Per tant, barrejar una celebració amb un dia així, doncs, jo crec que amb bon criteri, es va avançar a diumenge, amb una remoguda de la programació.

I no sé si, més enllà d'enfortir..., si un dels objectius era enfortir o és enfortir el compromís dels oients amb l'emissora, si hi ha altres objectius d'aquesta mena i, en tot cas, quin balanç de tot plegat en fa el director.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. El Dia Mundial de la Ràdio a Catalunya Ràdio ha estat un èxit. La ràdio pública ha consolidat un model de celebració del dia mundial basat en la proximitat amb els nostres oients, sortir dels estudis, potenciar la mobilitat i el territori i afavorir la innovació amb continguts i programes emesos en llocs inèdits.

Vull felicitat tots els professionals de Catalunya Ràdio per la seva implicació en el dia mundial, que hem batejat com «DiaCatRàdio», i per l'ampli desplegament tèc-

nic que això comporta per poder fer tots els programes de la graella fora de l'emissora: a les cases dels oients, en moviment a dins d'un autobús i d'una unitat mòbil o en indrets que la mateixa audiència ens havia proposat durant les setmanes prèvies.

Enguany, com vostè molt bé deia, senyor diputat, la coincidència amb el judici del procés al Tribunal Suprem i l'interès informatiu sobre els pressupostos de l'Estat i el possible avançament electoral al Congrés dels Diputats, que avui s'ha confirmat, finalment, així com la limitació dels nostres recursos, ens va obligar a moure la celebració del 13 de febrer al 10 de febrer, diumenge.

Vull destacar l'enorme professionalitat i solvència demostrada per tots els programes que van fer realitat el dia mundial: *El suplement*, de Roger Escapa; *Mans*, de Quim Rutllant i Ester Plana; *En guàrdia!*, d'Enric Calpena; *Tot gira* i *La TdT*, amb David Clupés, Pere Escobar, Bernat Soler i Ricard Torquemada, entre d'altres; *L'ofici de viure*, de Gaspar Hernández, i *La nit dels ignorants 2.0*, de Xavier Solà, que va començar la jornada anant cap a Girona dalt de l'autobús d'*El suplement* i va acabar de matinada en un parc de bombers de Barcelona.

Vam viure grans moments de ràdio, fins i tot el de la punxada de la roda de l'autobús, a Barcelona, Girona, Valls, Granollers, Sabadell i Cabriels, entre d'altres.

També vull felicitar els companys dels mitjans digitals per la gran feina del Dia de la Ràdio a la web i a les xarxes socials. Així com els companys de Catalunya Música, que sí va poder celebrar el Dia de la Ràdio aquest dimecres, 13 de febrer, i ho va fer amb una programació especial: la transmissió de tres concerts, amb les locutores pioneres de la ràdio i les propostes musicals dels oients.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el contingut i la programació de l'emissora

323-00092/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre el contingut i la programació de l'emissora, i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Gordillo, insistim també en el tema del comunicat del Consell Professional de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya, que titula «Un error que ens fa mal», al voltant d'Empar Moliner.

Donat que a la pàgina web del programa hi consta Empar Moliner com a responsable, donat que es tracta d'un informatiu i, per tant, nosaltres pensem que hauria de tenir una adscripció al llibre d'estil, la pregunta és molt clara: l'Empar Moliner està subjecta al Llibre d'estil de la Corporació Catalana, sí o no?

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Ja he respost anteriorment. Em reitero en el que he dit abans. És una tertuliana, és una col·laboradora, la segona hora és opinativa i compleix escrupolosament el llibre d'estil. És un programa que va sumar la primera hora informativa amb la segona, i les dues hores, el programa en conjunt, el dirigeix i el presenta un professional de la casa, que és l'Òscar Fernández.

El president

Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí; abans, si em permet, senyor president, jo li demanaria empara. Jo he fet una pregunta; a mi m'agradaria que em contestessin: està o no està dins del Llibre d'estil de la corporació? Sí o no? Si és possible.

(Veus de fons.)

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Dimarts al migdia ens arriben, per escrit, les preguntes que vostès, senyors diputats, ens formularan aquest divendres al matí, en la comissió del control del Parlament als mitjans públics del país.

La pregunta que m'arriba per escrit del Grup Socialistes i que signa vostè, senyor David Pérez, diu literalment: «sobre el contingut i la programació de l'emissora». De fet, això no és cap pregunta, sinó un enunciat genèric que fa materialment impossible poder preparar una bona resposta, la que vostès i aquesta comissió es mereix, des de la direcció de Catalunya Ràdio.

Durant dos dies i mig haig de preparar les respostes per a aquesta comissió de control, a més de fer front a les tasques i responsabilitats pròpies del director del grup d'emissores públiques i dels mitjans digitals de la corporació.

Ja se'ls poden imaginar, aquests dies: cobertura del judici del procés, decisions sobre la graella de l'emissora, atenció informativa per l'eventual aprovació dels pressupostos i la convocatòria electoral, el seu impacte en la cobertura del judici, seguiment dels mitjans digitals en uns dies de màxim consum i trànsit a les nostres webs i aplicacions mòbils i xarxes socials, incidències tècniques sobre aquest increment de la demanda informativa, etcètera.

Aquest Parlament, si vostès m'ho permeten, és la propietat dels mitjans públics. És a vostès a qui ens devem, com a directius dels mitjans. Si entre tots volem una bona qualitat del control als nostres mitjans, i crec que aquí tots això ho volem, senyor David Pérez, es fa necessari poder disposar d'una pregunta precisa per poder oferir-los una bona resposta documentada i argumentada.

El president

Senyor Pérez.

David Pérez Ibáñez

Si em permet una prèvia, senyor president. Mai –mai– he adreçat una pregunta ni al director de la ràdio, ni al director de la tele, ni a la presidenta, que prèviament no la conegués. Mai. Inclús la que li acabo de fer a vostè –inclús la que li acabo de fer a vostè. I si vol, en parlem –i si vol, en parlem.

Vaig a la pregunta, senyor president. Li preguntava sobre Empar Moliner, com vostè ja sabia. Senyor Gordillo, com vostè ja sabia.

De la seva resposta, entenc, que m'ha dit que sí, que està inclosa dins de l'àmbit del programa d'estil, del Llibre d'estil de la corporació.

Si és així –si és així–, vostè li ha donat permís –suposo– per participar en actes públics vinculats a partits polítics, perquè això és el que diu el llibre d'estil, que un... Vaja, «per participar en presentacions d'actes públics, conferències...» Ah, no diu això el llibre d'estil? Home, doncs jo penso que sí que ho diu.

Però, en qualsevol cas, miri, el CAC diu, claríssimament, que el perfil, diguem-ne, del programa que fa l'Empar Moliner és un perfil que hauria d'estar completament sotmès al llibre d'estil. I el llibre d'estil té una sèrie de limitacions del que poden fer els professionals de la ràdio i el que no poden fer els professionals de la ràdio.

I jo..., nosaltres pensem, i és claríssim, i en aquest sentit ens adherim a la proposta que fa el Consell Professional de Catalunya Ràdio, que s'hauria de clarificar clarament el que és opinió i el que és informació.

I, en aquest cas, això no està passant. No ho diu el David Pérez, ho diu el comitè professional de Catalunya Ràdio, senyor Gordillo. I, per tant, el que hauria de fer és clarificar aquesta qüestió. No per mi, sinó per l'interès, precisament, de la mateixa emissora.

Vostè pot dir: «No, és que aquest programa està molt bé i tenim molta audiència» i tot això. Doncs, miri, amb coses com aquesta, com la que vostè acaba de fer avui, es perden aquestes audiències i es perd aquest rigor.

I, per cert, a partir d'ara, vostè m'ha donat una idea. Ja no li diré mai més de què van les preguntes.

El president

Senyor Gordillo.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

No l'he respost el mateix que m'havia preguntat el senyor Josep Riera, perquè era la mateixa pregunta. Per tant, l'he respost amb la resposta prèvia, que és idèntica a la que vostè m'ha formulat.

I en la resposta primera ja he dit que la senyora *col·laboradora*, no personal de plantilla de la casa, Empar Moliner, compleix el llibre d'estil. I el llibre d'estil diu que són els professionals de la casa els que han de demanar permís, però no els col·laboradors. Només faltaria que tots els tertulians i col·laboradors haguessin de demanar permís als mitjans en els que col·laboren per participar en actes en el qual tenen tot el dret i la llibertat d'expressió per participar.

(Veus de fons. Josep Riera i Font demana per parlar.)

Josep Riera i Font

Senyor president.

El president

Senyor Riera?

Josep Riera i Font

Per una qüestió d'ordre...

El president

Sí, digui'm.

Josep Riera i Font

Ja ho hem comentat alguna altra vegada en aquesta comissió, el Grup Socialistes té el costum de fer aquestes preguntes genèriques, que no es sap de què es parlarà.

Deduïm, pel que ha dit ell, el senyor Pérez, ara, que ell els comunica privadament, després de que... Això és el que he deduït. No en tinc constància.

Jo crec que els altres grups tenim tot el dret a saber també què preguntarà cada grup. Això que aclareixi privadament aquest concepte genèric que sol posar a les preguntes no em sembla que sigui la millor fórmula ni la que sigui més respectuosa amb els altres grups.

Nosaltres, ja ho vaig dir una altra vegada, fem l'esforç de ser el màxim d'explícits en el mínim espai possible sobre què preguntarem, i agrairíem que tots els grups també ho fessin, perquè també és per respecte als altres grups.

El president

Senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Pel mateix motiu que el representant de..., que no sé quin és. Però com vostè dona la paraula...

Nosaltres fem les preguntes com volem, i quan toca. I si ens volen controlar també la manera en que fem la pregunta, doncs perfecte. Però, miri, president, hi ha una cosa que és molt important –molt important–: els polítics tenim dret a opinar el que sigui on sigui. I alguns aquí, avui, han dit que s'hauria de fer alguna cosa per tal d'evitar que algun polític opini alguna de les coses que opina.

Per tant, els que s'han de fer mirar que no estan fent el que han de fer són els d'aquella banda.

El president

En tot cas, seguirem amb la comissió de control i amb les preguntes establertes.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les novetats del web de Catalunya Música

323-00095/12

I passarem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre les novetats del web de Catalunya Música, i la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia, senyor Gordillo. A finals de desembre de l'any passat Catalunya Música feia la presentació d'un nou entorn digital amb l'objectiu d'arribar a nous públics a través d'un disseny més modern i atractiu. Així es mostrava aquest nou web de Catalunya Música, que ha renovat tota l'oferta digital amb un disseny que s'adapta també a tota mena de dispositius mòbils, que permet l'escolta de música en directe, amb informació addicional sobre l'obra que s'està reproduint i que potencia els concerts.

A banda del web, Catalunya Música també és ara més present a les xarxes socials, amb l'objectiu, novament d'arribar a nous públics.

Voldria que ens expliqués amb quins objectius i com s'ha fet aquesta renovació, quins nous projectes està treballant l'emissora, i que ens fes una valoració global de l'estat de Catalunya Música, després d'aquests ja més de trenta primers anys.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. El 19 de desembre del 2018, per tant, fa poc temps, vam estrenar la renovació digital de Catalunya Música, amb una nova web i una redefinició estratègica de la presència i el to a les xarxes socials.

Aquesta renovació digital l'hem acompanyat d'un redisseny visual més modern i energètic. Hem buscat traslladar, amb la imatge, la passió per la música clàssica.

La nova web Catmusica.cat té un disseny responsiu i s'adapta, per tant, tant a ordinadors com a mòbils i tauletes. La web aposta per potenciar l'escolta del directe, amb un reproductor avançat que ofereix informació addicional relacionada amb l'obra que s'està reproduint.

A través de la web, els oients també poden escoltar en diferit els millors concerts nacionals i internacionals oferts per Catalunya Música. Com a membre de la Unió Europea de Radiodifusió, la UER, la nostra emissora emet concerts de primer ordre, que tenen una molt bona rebuda entre els oients.

Els programes de Catalunya Música també es poden escoltar tots a la carta, tant a la web com a través de subscripció podcast.

L'estrena de la web l'hem fet coincidir amb un nou impuls de la presència de Catalunya Música a les xarxes socials, amb l'objectiu d'arribar a nous públics a través d'un nou llenguatge i to.

En aquesta renovació digital de Catalunya Música la imatge ha tingut un paper clau, s'ha adaptat el to visual de l'emissora a l'entorn digital, donant molta força a la fotografia. La imatge dels programes també s'ha renovat seguint aquesta pauta, i presentem els realitzadors de l'emissora amb un to més desenfadat i combinant fotografia amb il·lustració. Totes aquestes accions van encaminades a transmetre la passió per la música clàssica i arribar a nous públics que puguin compartir aquesta passió amb Catalunya Música.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre *La Marató de TV3* dedicada al càncer

322-00070/12

...dirigida a la presidenta en funcions sobre *La Marató de TV3*, i la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Senyora Llorach, em sembla que el meu enunciat és concret, no és gens genèric, i es refereix al que ja ha expressat el president, a *La Marató*.

Les poblacions a Catalunya tenim, normalment, dues festes majors: la gran i la petita. Però també tenim una mena de festa major a l'ombra, de tot Catalunya, que és *La Marató* pròpiament. Deixi-m'ho dir així, una festa de solidaritat, on hi ha molts ingredients lúdics i culturals, llibres, voluntarisme, municipalisme, dinamització, conferències educatives, entitats, recaptació...

La Marató és per a Catalunya una estructura d'estat imprescindible, de compromís, de conscienciació i de solidaritat, de valors i amb valor. I amb valor econòmic –importantíssim.

En aquest sentit, presidenta, quin és el seu balanç de *La Marató* darrera, 2018, contra el càncer.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, *La Marató de TV3* i Catalunya Ràdio, del passat 16 de desembre, que, com vostè molt bé ha dit, va estar dedicada al càncer, va aconseguir un nou rècord de participació i mobilització ciutadana, i va tancar un marcador extraordinari, el més alt de la història de *La Marató* de 10.715.430 euros. Una xifra que encara s'està incrementant, com vostès saben, perquè els donatius segueixen arribant i es tanca el comptador de *La Marató* a 31 de març.

Aquests milions de donatius, tal com diu el lema, que la investigació el que ha de fer és «donar vida», a partir del 19 de febrer, per tant, de la propera setmana, els equips de recerca que investiguen en càncer ja podran presentar-se a la convocatòria que obrirà la fundació per ser candidats a rebre aquests fons, que, de manera solidària, ciutadans i ciutadanes de Catalunya vàrem donar el dia *La Marató*.

Els investigadors seleccionats es coneixeran públicament a finals d'octubre, perquè hi hauran els equips que faran la selecció. I els resultats dels seus treballs els presentarem d'aquí cinc anys, el 2024, que és quan es tanca el cicle de *La Marató*.

El finançament de la recerca és un objectiu molt important, però també ho és el de la sensibilització, a la qual vostè s'ha referit. De la sensibilització de la societat sobre aquesta malaltia, que representa, com no ens hem cansat de repetir, la primera causa de mort entre homes i la segona entre dones, com hem recordat recentment, fa pocs dies, que va ser el Dia Mundial del Càncer.

I aquest any, després de mesos intensos, de molta i molta feina, de prop de setze hores en directe a TV3 i cinc hores en directe a Catalunya Ràdio, novament *La Marató* ha fet una àmplia divulgació de la malaltia.

Hem repartit la imatge de la campanya gràfica per tot el territori de Catalunya, hem emès un espot televisiu que ha tingut una gran difusió i hem venut milers i milers d'exemplars del disc i del llibre de *La Marató*, que també se sumen a aquest marcador.

Però, a més a més, centres d'investigació i hospitals, professionals de la salut, voluntaris, persones malaltes, familiars, investigadors, artistes, associacions, entitats, empreses, també han contribuït a fer aquesta gran festa d'aquesta iniciativa solidària, que vostè batejava com una festa major més dels pobles de Catalunya.

Se m'ha acabat el temps. Dos xifres, si us plau. Són 238.750 joves, entre dotze i divuit anys, que han rebut conferències sobre el càncer. I aquesta feina de sensibilització entre els joves després repercuteix en el futur i en la salut del nostre país.

Ja està, ho deixo aquí.

El president

Passem, doncs, a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tractament i la difusió de la informació relativa al judici dels acusats de rebel·lió

322-00073/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre el tractament i la difusió de la informació relativa al judici dels acusats de rebel·lió, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bon dia, senyora Llorach. Bé, com ja van advertir vostès en l'última sessió, TV3 i Catalunya Ràdio s'estan bolcant en el judici al procés, que cal recordar que no és el judici a l'1 d'octubre, sinó el judici a un procés que comença l'any 2012 i que, per tant, va més enllà de la celebració del referèndum il·legal de l'1 d'octubre. Doncs bé, en aquests dies TV3 ha tornat a demostrar la seva condició de maquinària d'agitació i propaganda, que està desplegant una autèntica apoteosi aquests dies, d'aquestes virtuts propagandístiques. Ja no tenen cap mena d'intenció de dissimular, sinó que estan exercint com a defenses clares dels encausats, sense donar una visió en absolut neutral i equànime del que és la realitat d'aquest procés judicial.

De fet, l'altre dia, en el *Preguntes Freqüents* s'entrevistava l'advocat del senyor Jordi Cuixart, i se'l presentava com un especialista en judicis polítics, ni més ni menys. Immediatament després d'aquesta entrevista, marxaven cap a Suïssa, per entrevistar la senyora Marta Rovira, perquè ens expliqués com és la vida a l'exili. Dos termes que són absolutament..., estan fora de qualsevol contacte amb la realitat, ni judici polític, ni exiliats, però TV3 continua amb la seva matraca.

Des d'aquest punt de vista, de tota manera, jo crec que el que està fent aquests dies TV3 ja passa de taca d'oli, perquè hem vist una entrevista recent, que li va fer un periodista d'Onda Cero, el senyor Carlos Alsina, al president de la Generalitat, i TV3 se'n va fer ressò, d'aquesta entrevista, però ho va fer d'una manera molt singular, que demostra, a més, clarament, com TV3 s'arreglera amb les tesis separatistes.

En aquella entrevista, el senyor Alsina li diu al senyor Torra una cosa que és molt important. El senyor Torra està defensant el senyor Cuixart, dient doncs la matracca de sempre, que són bones persones, que no han fet cap..., que no han comès cap crim i estan fent un judici, al final, del que ha de ser la sentència.

I el senyor Carlos Alsina li va dir: «Vostè és separatista?», li va dir al senyor Torra. I el senyor Torra va dir: «Efectivament, soc separatista». «I vostè està processat?» I el senyor Torra va haver de respondre que, efectivament, no estava processat. Per tant, en aquella pregunta, queia de forma evident un dels grans mantres de TV3, que és intentar presentar aquest judici com un judici polític. El separatisme, les idees separatistes, l'independentisme a Espanya no està perseguit, i el senyor Alsina, fent la seva feina com a periodista, li diu: «No és per les idees, sinó per prendre les decisions que va prendre el senyor Cuixart.»

Doncs és increïble, realment resulta increïble veure... –jo recomano a tota la concurrència que miri com va ser l'entrevista–, a l'entrevista queda molt clar quin és l'intercanvi d'impressions, per cert, interessant, entre el periodista i el president de la Generalitat. I, en canvi, sorprenentment, aquesta part, que tan poc interessa al relat dels partits, al relat victimista dels partits nacionalistes, desapareix de la crònica de TV3.

No li fa vergonya, senyora Llorach, que es manipuli la realitat d'aquesta manera, a la televisió pública de Catalunya, que paguem entre tots els catalans?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyor diputat. Bé, ho hem anunciat públicament i vam anunciar-ho en aquesta cambra, els dos directors dels mitjans van anunciar que faríem una cobertura informativa especial amb motiu del judici del procés independentista català, que està tenint lloc a Madrid.

El judici, com vostè sap, es pot seguir en directe pel 3/24. Els moments més rellevants, per Catalunya Informació, i les declaracions dels encausats, en directe per TV3 i Catalunya Ràdio.

Durant els propers tres mesos, s'oferirà una cobertura àmplia, com a servei públic informatiu de referència que som els mitjans públics de la corporació. I ho farem en totes les plataformes i en tots els nous suports digitals que hi hagi, sense manipular la realitat, com vostè ha dit.

De moment, els primers indicadors de seguiment ens demostren la gran acceptació d'aquesta oferta informativa. El primer dia del judici, dimarts dia 12 de febrer, TV3 va ser la cadena més vista a Catalunya, amb un 18,9 per cent de mitjana de quota de pantalla, amb una diferència de 6 punts amb la segona i de 8 amb la tercera.

Telenotícies vespre. Si manipuléssim la realitat, no tindríem l'audiència que vàrem tenir, un 31 per cent de la quota, amb 933.000 espectadors, i el canal 3/24 també va obtenir la millor audiència de la temporada.

Les audiències digitals de Catalunya Ràdio van registrar augments del 168 per cent, el dimarts, en comparació amb dades de fa un any. Per tant, es van duplicar les audiències.

El que estem fent és servei públic, informar la ciutadania del que passa i ho fan els nostres professionals, de manera que no manipulen la realitat, com vostè diu.

Per l'entrevista que vostè em pregunta, jo no l'he vista, i no sé si el director de televisió l'ha vista i pot afegir-hi alguna cosa, a la reflexió que jo li he fet.

El president

Li queden vint segons, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

«Mantra» i «matraca» són expressions fantàstiques, eh? Com «que la paguem entre tots els catalans», això també sembla una mica mantra i matraca; ja ho sabem, perquè vostè ho diu cada vegada.

Respecte a aquesta entrevista i els seus problemes d'edició, si vol fem una pròxima pregunta, que tindrem una miqueta més de temps en la pròxima compareixença i li ho explique tranquil·lament. Perquè hi ha una cosa que es diu edició, que segurament vostè no compartirà, però, atenció, tindrem una miqueta més de temps i ho explicarem.

Estic segur que quedarà satisfet.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contingut i la programació dels canals de televisió de la corporació

322-00076/12

...dirigida a la presidenta en funcions sobre el contingut i la programació dels canals de televisió de la corporació, i la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí. Senyora presidenta, ja havíem comentat també que era sobre el tema de la cobertura al judici, i vam comentar que vostè li donaria també l'oportunitat al senyor Vicent Sanchis.

Miri, nosaltres, a l'anterior sessió de control, vam dir: fem amb el 3/24 un *non stop* d'informació sobre el tema del judici, però mireu de no tocar molt la graella de TV3. Per una raó, perquè després tot això també té les seves conseqüències.

Nosaltres hi estem d'acord. És a dir, hi ha un interès informatiu claríssim i hi ha una crescuda d'audiències molt clares amb el tema del judici. I el que ens agradaria és que aquesta nova audiència que ens ha arribat es pugui quedar. I perquè es pugui quedar –sota el nostre criteri, eh?, podem estar equivocats– hauríem de mantenir el que tenim, com a mínim, i, per tant, és molt important no tocar gaire la graella de TV3.

Nosaltres veiem amb una certa preocupació la desaparició de determinats programes, per exemple, la telenovella crec que s'ha mogut. Això pot tenir conseqüències, i això també pot tenir conseqüències a llarg termini també en el tema de publicitat. O sigui, és un, com diuen, pa per avui i fam per demà.

Hauríem d'estar molt alerta i és un tema que ens preocupa. No ho sé, senyor Sanchis, ens agradaria conèixer també la seva opinió al respecte.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, compartisc les seues preocupacions absolutament.

És a dir, ara ens movem entre dos pols una mica complicats per establir equilibris entre ells. Un pol és l'interès informatiu que té tot això –i hi ha altres canals públics i privats que consideren que no en té tant i després els resultats també són els que són– i un altre pol és també, efectivament, no alterar la graella excessivament o no perdre algun llençol en la bugada, d'una manera que després ens puga passar factura. Ho tenim tot present.

La veritat és que en aquesta primera fase del judici, que són les declaracions, hem considerat que era important que es poguera veure tant com es produeixen, amb el senyal que envia el Tribunal Suprem als mitjans, com en programes que es dediquen a fer anàlisis, debats, tertúlies, etcètera. I aleshores, en aquesta primera part del judici, si tu ho has d'analitzar, ho has de debatre o has de tertuliaritzar sobre això, evidentment, has de veure aquesta intervenció. Estem sacrificant una part de la graella que, de totes maneres, és una afectació mínima, però és que és veritat que hi és.

Aleshores, primera, això només passarà en aquesta primera part, esperem. Després hem de veure que si venen personatges molt importants potser també ho farem. I, segona, estem atents cada dia a les fluctuacions també de la graella que passa, potser deixant-ho només en el 3/24 n'hi hauria prou, estem sobre això.

Compartim la mateixa preocupació i les decisions que prenem, bàsicament, són per interès. És molt difícil que en un debat o en una anàlisi, o en una tertúlia, si no es veu què ha dit en aquell moment la persona que està declarant es puga opinar sobre allò, quan es fa en directe. I en això estem.

I acabe. El fet de mantindre a la llarga els resultats que tenim ara, home, què més ens agradaria! El que passa és que vostè sap també que quan hi ha moments d'intensitat informativa l'audiència premia els mitjans que saben cobrir bé aquella intensitat informativa, i quan s'acaba entren altres components, com l'entreteniment, la distracció, etcètera. I aleshores estan competint en aquells punts amb rivals, amb competidors que són molt forts i que tenen molts mitjans. I, malgrat tot, fins ara encara els guanyem i tot.

El president

Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

No crec que em quedi gaire temps, no? Sí?

El president

A vostè li queda temps, quaranta segons.

David Pérez Ibáñez

Sí, efectivament, hi estem d'acord. Hi ha un element que..., jo crec que TV3 podria fer les dues coses; donar satisfacció, per dir-ho d'alguna manera, a tothom: a la clientela, si em permet, habitual de TV3 i a totes aquelles persones que volen tenir una informació sense parar del judici. I és en aquest sentit que pots veure tot el que està passant al judici en el 3/24, en directe, permanentment, i aquells que volen tenir...

Per què la línia vermella on estaria? Quan a TV3 i el 3/24 està sortint el mateix a la mateixa hora. I dius: «Home, això no valdria la pena». Això és el que hauríem d'intentar evitar, no?

L'entenc, eh? No és fàcil saber en tot moment el que has de fer i el que no has de fer, però, home, tenim mitjans, tenim dos cadenes i tenim dos cadenes que tenen nivell de visió molt important.

Per tant, mirem d'aprofitar aquests mitjans i, sobretot –hi insisteixo–, mirem de no tocar o tocar el menys possible els elements de la graella.

I anem alerta també, senyor Sanchis, amb els temes econòmics. Algú ens està dient que potser estem estirant massa la màniga; no ho sé, vostè sap..., vostè té més informació en aquest tema, però valdria la pena també que no ens passem de frenada en tot aquest tema.

El president

Senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

No ens passem de frenada, perquè tenim el que tenim i no ens deixen tenir més. I pel que fa a lo altre..., és veritat, no ens deixen amb raó, perquè hem de gastar el que tenim. Pel que fa a lo altre, de vegades fa la impressió, efectivament, que anem amb una bicicleta sobre una corda que no està tensa, portem un plateret, una trompeta, un no-sé-què, perquè els equilibris sempre són els màxims que podem fer. Això també és veritat.

Ara, tot el que ha dit vostè, nosaltres ho estem observant, i si hem de corregir alguna cosa en aquesta primera fase sobre com estem incorporant tota aquesta informació als dos canals, per exemple, la setmana que ve o al més aviat possible ho farem; i si no, ho mantindrem només en temps d'excepcionalitat.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les audiències del programa *Preguntes freqüents* després del canvi de presentadora

323-00085/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de la Televisió de Catalunya sobre les audiències del programa *Preguntes freqüents* després del canvi de presentadora, i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

Gràcies. Senyor Sanchis, potser ens dirà que és molt aviat per fer valoracions sobre el canvi de cara visible en el programa *Preguntes freqüents*, potser sí, però les explicacions que ens va donar en l'última sessió d'aquesta comissió si haguessin estat un pèl més convincents potser ho deixariem per més endavant. Sigui com sigui, li tornem a plantejar avui, senyor Sanchis, algunes qüestions.

A veure, d'entrada tenim quatre registres d'audiència des de l'última sessió d'aquesta comissió i cap ha estat superior a la del primer programa presentat per Cristina Puig, més aviat han anat a la baixa, amb un pic baix del 13,3 per cent de *share*, que li admetré que ve influït per la coincidència horària amb la gala dels Premis Goya.

Per una part, doncs, sembla que una part de l'audiència..., ja sé que el *share* és un índex relatiu, no és absolut, però sembla que una part de l'audiència ha desconectat del programa, i això sap greu, perquè afecta les bones mitjanes d'audiència de la cadena i encara més en el cap de setmana, que són dies complicats per a la cadena, i que la troballa del *FAQS* semblava que havia servit per encertar amb un format de molt èxit per al dissabte a la nit.

Per una altra part, en aquestes últimes setmanes no hem sabut veure –i potser és cosa nostra, ja ens ho explicarà– el gir cap a l'entreteniment que ens van anunciar com a justificació per al canvi de presentadora, més enllà que dedicar una hora llarga al peculiar candidat del Partit Popular a l'Ajuntament de Barcelona o una altra hora al tal Pequeño Nicolás sigui aquest entreteniment que ens havien anunciat. I si és així, ja li diem que, per nosaltres, així no.

Vostè i qui em coneix sap que m'he dedicat a l'anàlisi esportiva. Doncs, en futbol hi ha un concepte que és «un atac d'entrenador», que ve a ser quan un entrenador pren alguna decisió tàctica que ningú més que ell sembla entendre: un canvi de jugador, un canvi de posició i que, al capdavant, això, un atac d'entrenador no sol ser res més que un eufemisme del que en realitat és un error de càlcul.

Per tot això, senyor Sanchis, digui'ns cap on va el programa *Preguntes freqüents* i si en algun moment s'han plantejat o s'estan plantejant si la decisió que van decidir prendre va ser un error.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, vostè ja ho ha dit: és massa d'hora, evidentment, per arribar a conclusions definitives i seria molt arriscat per la meua part, a no sé que haguera estat d'una altra manera, que els resultats hagueren estat molt més contundents.

Per ara, és veritat que hi ha hagut una caiguda d'audiència durant les primeres setmanes, no sé si per un error de l'entrenador o realment... Jo, de tota manera, li he de dir respecte això que –ja li ho vaig comentar la primera vegada– aquí hi ha una empresa, una productora, que és qui fa el programa i ho fa amb coproducció amb nosaltres, però qui té realment uns criteris que cal respectar quan les coses van bé, i a mi em van convèncer aquests criteris, i continue dient-ho.

Potser quan jo vaig dir canvi, gir cap a l'entreteniment no estava parlant de fer un programa d'entreteniment, estava parlant de que el paper de la presentadora, en aquest cas, tinguera més matisos, uns altres matisos, i això crec que no té res a veure amb què portin la Perrita Marilyn la setmana que ve, a veure si ens entreté a tots. No és això. Estem esperant.

A mi l'única cosa en aquesta història que em preocupa és: primera, perquè jo com vostè miro les xarxes socials, la quantitat de falsedats que han corregut respecte a aquest canvi d'una manera impune. Perquè quan tu dius lo que ha passat –i jo ja ho he dit dos o tres vegades en públic–, sembla que ningú vulga fer-te cas; que cada u tingui muntada la seua història i cada u té muntat..., ara en diuen relat, abans en dèiem pel·lícula, i que la realitat no ens desmunte una bona teoria conspirativa o una bona teoria de no sé què. Bé, això m'ha sabut greu, i això ha tingut repercussió, perquè si vostè mira també aquesta caiguda d'audiència en molts casos és per..., jo no diria campanyes, perquè avui dia en les xarxes socials tot serien campanyes, sinó per unes conclusions que ja han corregut i algunes apreciacions per aquestes xarxes socials que no s'adeqüen a la realitat. I això sí que sap greu.

I és veritat i, per tant, vull pensar d'entrada que alguna gent ha desconnectat del programa com a conseqüència d'una interpretació que jo crec que és equívoca del que ha passat allà. I espere que hi haja més setmanes per demostrar a aquestes persones que aquelles teories conspiratives o aquelles apreciacions que tenen, senzillament, és que no són realitat. Esperem-ho. Crec que és massa prompte i crec que, efectivament, va haver-hi un dissabte complicat, que va ser coincidint amb la gala dels Premis Goya, que no només va afectar a TV3.

Mantindre el 13, el 14 per cent que vam mantindre aquella nit, amb l'audiència que va fer en general els Premis Goya..., menys a Catalunya que a altres punts de l'Estat, però és veritat que va ser un fenomen, home!, no està tampoc malament.

Esperem unes setmanes més i en pròximes compareixences jo crec que podrem, ja que veig que el preocupa tant el tema, podrem arribar a conclusions més fonamentades, però que quede clar la meua preocupació sobre coses que no han anat així i que han corregut i que podrien alterar el resultat de l'audiència.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la correlació entre audiència i publicitat en els mitjans de comunicació de la corporació

322-00078/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la correlació entre audiència i publicitat en els mitjans de comunicació, i la formula el diputat Santi Rodríguez, del Subgrup Parlamentari Popular. Té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Presidenta, permetran que en aquesta intervenció tingui unes paraules d'agraïment per als diputats dels grups separatistes, que han tingut la deferença de venir a aquesta comissió i, per tant, l'hem poguda celebrar amb normalitat, cosa que darrerament no és gaire freqüent.

Fet aquest agraïment, en relació amb la pregunta que està emmarcada dintre del capítol d'audiències, però jo crec que és potser més publicitat, però si que és la relació publicitat-audiència, que se n'ha fet alguna pregunta amb anterioritat, i el que seria normal és que a més audiència creixessin els ingressos de publicitat, en condicions normals, i en menor audiència, doncs, disminuïssin.

Però hem detectat que a partir de l'any 2016 es produeix alguna situació estranya, perquè els ingressos per publicitat disminueixen, però, en canvi, l'audiència s'incrementa. Aleshores, ens agradaria conèixer la valoració que fa la presidenta d'aquest fet.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, hem explicat fa una estona quins són els motius dels nostres resultats en publicitat.

Com saben, TV3 és líder de forma molt destacada a Catalunya, amb xifres rècord, amb els millors resultats dels deu darrers anys i amb màxima diferència respecte la competència que cap altra televisió ha obtingut mai al nostre país, aquí a Catalunya.

El lideratge sostingut de TV3 no té comparació amb cap altra televisió en el conjunt de l'Estat espanyol. Nou anys líders no ho ha estat mai cap altra cadena en tot el conjunt d'Espanya.

A més, cosa molt important, també hem millorat els resultats de les nostres valoracions de qualitat. El CEO confirma aquesta tendència també amb resultat de seguiment de la informació a TV3, que estan per sobre del 50 per cent.

Traduir aquests grans resultats en ingressos publicitaris és un gran repte per al nostre Departament Comercial, però malauradament aquesta potència de les marques en continguts no és l'únic factor que interfereix en la venda.

Com hem explicat, la venda conjunta a través de FORTA –em sembla que ho he explicat en alguna compareixença– té un perjudici clar per a Televisió de Catalunya. Nosaltres, els nostres comercials amb venda directa a Madrid, creixem un 8,5 per cent, mentre que la venda conjunta a través de FORTA cau un 20 per cent. Venem més i millor quan venem directament la nostra publicitat. És per això que amb FORTA estem treballant per millorar aquest sistema de venda, perquè no ens repercuteixi negativament.

Hi ha un altre factor, que és la reducció dels minuts de consum de televisió. Això redueix el GRP i, en conseqüència, redueix els ingressos.

També és molt rellevant el fet que els anunciants prioritzin cada vegada més la utilització de xarxes socials per davant de mitjans convencionals, com poden ser

la televisió i la ràdio, ja que busquen una relació directa amb els clients i l'obtenció de dades.

I el que és decisiu, al marge de qualsevol acció o èxit que pugui tenir Televisió de Catalunya, TV3, les pràctiques del duopoli entre Atresmedia i Mediaset, que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència està perseguint per abusives, com he començat a explicar abans: la venda conjunta dels seus canals, les quotes mínimes de contractació de publicitat o el pagament d'extraprimes a les agències de mitjans són autèntiques barreres per a la resta de mitjans, que veuen com aquests dos grans grups audiovisuals acaparen més del 85 per cent del mercat publicitari d'Espanya.

Aquestes empreses acaparen també multes i sancions per aquest abús de posició contra la lliure competència. I, per aquest motiu, la Comissió dels Mercats ho vol prohibir.

Això explicaria per què pugem en audiències i no pugem en ingressos publicitaris.

El president

Gràcies. Senyor Rodríguez, té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. El lideratge de Televisió de Catalunya és indiscutible en molts àmbits, també en costos, també en preu, també amb el preu que paguen els catalans, que paguem els catalans pels mitjans de comunicació públics, no? I per això ens preocupa l'aspecte publicitari, perquè, en la mesura en què creixin els ingressos publicitaris, es redueix la càrrega sobre el conjunt de la societat catalana, no? I per això és important.

Nosaltres discrepem de que sigui un aspecte únicament i exclusivament comercial. Creiem que hi poden tenir a veure altres elements.

I jo he fet el mateix exercici que abans ha fet el Grup d'Esquerra, em sembla que era el senyor Del Moral, que era analitzar com havia evolucionat el mercat publicitari de la televisió. En vuit anys, casualment. I, a més, porto un gràfic, que els el puc ensenyar, no? Però, clar, no només m'interessen els vuit anys globalment, que és el que ha fet el senyor Gómez del Moral, sinó que m'he pres la molèstia d'analitzar-ho any per any.

I està clar, dins dels vuit anys, veiem que hi ha tres períodes diferents. Un, on hi ha una caiguda del mercat de la publicitat; coincideix amb la crisi. Canvia la tendència en el 2013, creix el mercat publicitari, que és aquesta línia blava. Creix la publicitat també en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Però, ai las! El 2016 passa alguna cosa. Continua creixent el mercat publicitari de la televisió, sostingudament, és a dir, sí que se'n van recursos a altres mitjans, però continua creixent el mercat publicitari de la televisió, però els de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, no, baixa, cau. I aquí s'obre una esclatxa important. Es trenca una tendència, es trenca la correlació entre publicitat i audiències.

I molt ens temem que això sigui degut a que el destí dels canals, dels mitjans de comunicació públics de Catalunya no sigui el conjunt de la societat, sinó que sigui un sector de la societat, una part de la societat. I que això li resti interès comercial als mitjans de comunicació públics de la Generalitat, i, per tant, als mitjans de la Corporació Catalana.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre el respecte als valors constitucionals a la programació de Catalunya Ràdio

323-00089/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre el respecte als valors constitucionals a la programació de Catalunya Ràdio, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. Bon dia, senyor Gordillo. Bé, d'entrada, cal reconèixer que l'espectacularitat de l'actuació propagandística de TV3 moltes vegades deixa en un segon terme, en un segon pla, l'actuació de Catalunya Ràdio. Però el cert és que, si fem un seguiment exhaustiu de la programació de Catalunya Ràdio, ens adonarem que Catalunya Ràdio està a l'altura de TV3 i, fins i tot, en alguns casos, supera la seva capacitat propagandística.

Hem vist aquests dies fragments d'editorials del principal programa informatiu de Catalunya Ràdio que, per a una televisió pública, autonòmica, d'un estat democràtic de dret com el nostre, jo crec que realment són..., m'atreuria a dir que inadmissibles o intolerables.

Li diré un parell d'exemples. El dia que la Policia va detenir setze persones per desordres públics, esdevinguts el passat 21 de desembre, entre ells dos alcaldes de la CUP, la conductora del programa, el principal programa informatiu del matí, Mònica Terribas, va llançar el següent missatge als ciutadans de Catalunya, a la societat civil, concretament, suposadament..., missatge suposadament provinent de l'Estat: «Prepara't, societat civil, que si et mobilitzes et passaran més coses com aquestes.»

Atenció, estem parlant d'unes detencions per desordres públics, per tallar carreteres amb crema de pneumàtics i per tallar vies de tren. I el que li diu la presentadora del principal programa de la ràdio de tots els catalans a la gent és que l'Estat els envia aquest missatge. Insisteixo en la gravetat dels desordres que van crear aquells dies els detinguts.

A vostè li sembla normal aquesta banalització de la violència, venint d'un mitjà públic?

D'altra banda, la mateixa conductora deia, en la seva editorial del dia que començava el judici al procés, que aquest judici és un judici a la salut democràtica d'un estat que ha fracassat en fer política d'estat. És més, va afegir: «És un acte de desobediència civil massiu contra un estat que es nega a fer, a permetre un referèndum d'autodeterminació.»

O sigui, que per la ràdio pública, que paguem entre tots els catalans, i que vam patir l'arrabassament dels nostres drets i llibertats el 6 i 7 de setembre, que vam patir tot el que ha suposat el procés separatista amb la fuga d'empreses, en termes de les dificultats de convivència social que ha generat, la divisió social que ha generat a Catalunya, els que vam patir tot això hem d'acceptar que això va ser només una desobediència civil massiva.

De veritat vostè creu que aquesta manera d'informar és respectuosa amb el marc constitucional vigent? I, encara més, vostè creu que té alguna cosa a veure amb la veracitat i amb el rigor que se li han d'exigir als nostres mitjans públics?

Gràcies, senyor Gordillo.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Crec recordar que els fets de les detencions a les quals es refereix són unes detencions que van generar un cert debat sobre si es van fer d'una manera correcta, no correcta, legal, no legal, i que, no només des d'un punt

de vista polític, la repercussió que va tenir, sinó des d'un punt de vista jurídic, hi va haver un cert debat sobre les mateixes detencions.

Per tant, si la conductora del programa estrella de l'emissora pública va fer aquesta reflexió, jo crec que el que va demostrar va ser una gran intuïció periodística, tenint en compte que ho estava dient en temps real i estava apuntant en temps real el que, en els dies successius, va ser un debat que van recollir tots els mitjans de comunicació, públics i privats.

Per tant, jo li demanaria comprensió pel fet de l'enorme dificultat que representa, avui en dia, informar en temps real de detencions que, molt sovint, es filtren en alguns mitjans, que sí que tenen la informació prèvia, que no sempre tots els mitjans tenim accés d'una manera transparent i prou democràtica a la mateixa informació, i que hem de combinar també que sovint hem d'informar de fets que s'estan produint, quan ja s'estan produint les reaccions als fets que no s'han acabat de produir en un entorn de xarxes, que ens estan jutjant sobre si la informació dels fets que s'estan produint és esbiaixada o no és esbiaixada. És d'una enorme complexitat. Per tant, jo li demanaria comprensió en aquest sentit.

I el que portava preparat era dir-li doncs que Catalunya Ràdio s'atén al Llibre d'estil de la corporació. I que complim amb la Llei de l'audiovisual, que complim amb la Llei de la corporació, que hi ha un mandat d'aquest Parlament, que nosaltres tenim encomanada una missió de servei públic que també ens obliga a informar d'aquests fets. I que el nostre objectiu és fer aquesta informació i fer aquests continguts amb independència, professionalitat i eficiència en la gestió dels recursos.

Com que, anteriorment, això sí que estava entrat per escrit, la consulta sobre Empar Moliner m'ha permès explicar-me en aquest aspecte, portava apuntada una cosa relacionada a Mònica Terribas, que és que també ha participat en actes Mònica Terribas. La Delegación del Gobierno en Cataluña va escollir la nostra professional Mònica Terribas per moderar un debat sobre el quarantè aniversari de la Constitució espanyola amb Felipe González, expresident espanyol, i Miquel Roca, un dels pares de la Constitució. La delegada del Govern, Teresa Cunillera, va escollir una de les millors professionals del país per moderar aquest debat sobre la Constitució. I ho cito perquè la seva pregunta parlava de valors constitucionals.

I fa poc Mònica Terribas també va participar en un acte organitzat pel Club de Roma de Barcelona, sobre democràcia, diversitat i cohesió socials, basat en una reflexió sobre la transició democràtica i...

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

...els valors constitucionals –i vaig acabant senyor president– i el paper dels periodistes. I ho va fer acompanyada de periodistes tan poc sospitosos com Antonio Franco i Lluís Bassets.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la reiteració d'insults a polítics constitucionalistes per part de col·laboradors de l'ens

322-00072/12

...dirigida a la presidenta en funcions de la corporació sobre la reiteració d'insults a polítics constitucionalistes per part de col·laboradors de l'ens, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Señora Llorach, esta pregunta tenía que ser sobre los insultos habituales a los que estamos ya acostumbrados los diputados constitucionalistas –y, en general, la población constitucionalista de Cataluña y el resto de los españoles– por colaboradores de TV3 que, cada semana, nos llaman alguna cosa más grave.

La semana pasada fue el reincidente Jair Domínguez, el pretendido humorista que se refería a los diputados de Ciudadanos..., bueno, o a la gente de Ciudadanos, en general, como «analfabetos integrales». Yo no sé si le sigue pareciendo a usted una cosa asumible en un trabajador de TV3, que haga ese tipo de declaraciones sobre la gente que vota –por cierto, más de un millón cien mil catalanes– al partido mayoritario de Cataluña, que es Ciudadanos.

Pero, en todo caso, la verdad es que he tenido que rehacer la pregunta que le pensaba hacer, porque ayer tuve la oportunidad, o mejor la desgracia de ver un *sketch*, un gag de *Polònia*, en el que se relacionaba a Ciudadanos con actitudes racistas, homófobas y anticatalanas. Sin ningún tipo de tapujo, con nuestro logo, con nuestra marca corporativa, se relacionaba al partido mayoritario de los catalanes, es decir, se llamaba a más de un millón cien mil catalanes, se les relacionaba con el racismo, con la homofobia y con la anticatalanidad.

Más allá de la enorme falta de respeto que esto constituye, yo entiendo que usted me vendrá con la respuesta de siempre, de que eso es humor. Curiosamente, para ustedes el humor siempre va en un sentido, en el del desprecio al resto de España, en el del desprecio a los catalanes no separatistas, y en el de menospreciar la idea de la catalanidad, la españolidad y europeidad perfectamente compatibles.

Pues fíjense, yo entiendo que el humor es llevar al extremo, exagerar los rasgos constitutivos o característicos de una persona, de un grupo político, de un partido político. Pero lo que ustedes hacen con Ciudadanos, lo que hicieron ayer con Ciudadanos, lo que otras veces hacen con el conjunto de españoles, no es llevar al extremo los rasgos característicos, sino, sencillamente, una apología del odio, una apología del odio al resto de España, y en este caso, una clarísima apología del odio a Ciudadanos, al partido más votado por los catalanes, y muy votado, también, en el resto de España, por millones de españoles.

Sinceramente les digo, señora Llorach, ¿cómo es posible que este tipo de bromas, o pretendidas bromas, siempre sean en el mismo sentido? ¿Y por qué no cogen cosas que tienen un basamento real, como, por ejemplo, coger al presidente de la Generalitat, al que en estos mismos programas de humor, el señor Torra, siempre presentan como un bonachón, un poco bobalicón, si quieren, pero, en todo caso, como una persona..., una bellísima persona, que ha dicho lo que ha dicho sobre el resto de españoles, que si somos bestias taradas con forma humana, que si tenemos una tara en el ADN..., todas las barbaridades que ha llegado a decir el *president* Torra, cómo es que no lo cogen a él y lo presentan como un miembro de la ultraderecha y lo visten como un *skinhead*, con botas de hierro, y una *bomber* y tirantes, que va a buscar a esas bestias taradas por el mundo?

Seamos un poco cuidadosos, respetemos la realidad y en todo caso, si quieren hacer humor, caricaturicen aquellos que tienen rasgos que se parezcan a eso. A nosotros no, que no nos parecemos en absoluto a lo que ustedes pretenden hacer. Es su imaginación y el fanatismo y la pretensión de decir que toda Cataluña es separatista, y que el resto de España es, pues, lo que ustedes pretenden, un país atrasado, carpetovetónico, y todos los prejuicios y lugares comunes que ustedes...

El president

Senyor Martín Blanco...

Ignacio Martín Blanco

...vierten sobre el resto de España, y concretamente, sobre Ciudadanos. Les agradecería que dejasen de hacer pedagogía del odio contra el resto de España.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. He quedat astorada de que no siguem capaços de riure'ns de nosaltres mateixos. *Polònia* és un programa d'humor. (*Els diputats de Ciutadans mostren un full a la comissió.*) Veig que ara fan aquí un... (*la presidenta en funcions riu*), és igual, una *performance*..., sí, amb «*Stop odi*». No sé pas qui odia a qui, en aquests moments.

No puc parlar del programa d'ahir del *Polònia*, perquè ahir no el vaig veure, venia..., vaig estar fora tot el dia i no el vaig veure. Però cada vegada que he vist el programa de *Polònia*, l'humor l'apliquen absolutament a tots els grups polítics. Per tant, tinguem una mica de sentit de l'humor, siguem capaços de riure'ns de nosaltres mateixos, i fem que hi hagi una mica d'humor, també, vinculat al món polític del nostre país.

No sé si el director va tenir ocasió de veure el *Polònia* d'ahir o no, jo no..., i vol afegir-hi alguna cosa.

El director de Televisió de Catalunya

A mi la conclusió que em queda clar, és que a vostès no els agrada el *Polònia*. O, com a mínim, a vostè. (*Rialles i veus de fons.*) I no, no..., està bé, és una gran conclusió i, per tant, entenc les queixes sobre un programa d'humor que a vostè no li agrada.

Respecte a com se senten les persones i el tractament que reben en aquest programa. Home, vostè..., primera, ja no és només moltes vegades que volen seleccionar els talls de les entrevistes, que volen aconsellar les preguntes, o fins i tot dir als periodistes quines preguntes volen que els facen, sinó que també volen explicar a la productora que fa el *Polònia* com s'ha de fer l'humor.

Jo crec... (*veus de fons*). Bé, és una possibilitat, i poden acabar vostès fent de guionistes d'humor. Ara han fet una cosa que semblava una mica..., però em fa la impressió de que això no és així.

És a dir, em fa la impressió que la productora té el seu criteri, el programa està ben valorat, ben qualificat, ben quantificat, una gran audiència, i li diré una altra cosa. No sé si el president Torra està molt content amb la imatge que en donen. No sé si els reiterats consellers d'Interior han estat molt contents quan els posaven amb un bat de beisbol. No sé si... (*Veus de fons.*) No, és veritat, alguns dels quals han passat... (*Veus de fons.*) Bé, si els consellers d'Interior estan contents quan els posen amb un bat de beisbol, és fantàstic, però els ho podríem preguntar a ells.

I jo, de vegades, quan m'han tret a mi, tampoc he estat massa content. I si li explique com me van traure l'última vegada, segurament vostè riurà i jo no riuré tant. Però entenc que és un programa d'humor, ben trobat, i un dels de més bona facturació i més intel·ligents que es fan a la televisió no pública de Catalunya, sinó en tota la televisió europea, segurament, i ara no estic exagerant.

Que no els agrada el *Polònia*? Evidentment, està claríssim que no els agrada el *Polònia*. Que d'aquí arribin a la conclusió que des de TV3 s'escampa l'odi, home, això sí que hauria de sortir en el *Polònia*.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre l'ús de diferents llengües en la programació dels mitjans de comunicació de la corporació

322-00074/12

Passem a la darrera pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre l'ús de les diferents llengües en la programació dels mitjans de comunicació, i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. «Si usted es un matón, una prostituta o un delincuente en un programa de TV3 es probable que hable en español.» Esta es una cita textual de un artículo, de *The Wall Street Journal*, y yo creo que habría que añadir, porque es de hace ya un tiempo, que «si usted es un facha, si usted está en contra de los derechos LGTBI, en contra de los derechos de las mujeres, en contra de los derechos de los inmigrantes y en contra del catalán, usted habla español». Eso es lo que sale en lo que el señor Sanchis denomina «humor inteligente del *Polònia*».

Mire, a mí no me hace ninguna gracia que a ese más de un millón de catalanes que votaron a Ciudadanos se les diga que están en contra de la inmigración, en contra de los derechos del colectivo LGTBI y en contra de los derechos de las mujeres. Me podrán explicar ustedes dónde está la gracia, porque de verdad que es que no lo veo. A mí me parece un insulto a más de un millón de catalanes. ¿No les da vergüenza insultar a más de un millón de catalanes? ¿Ustedes saben lo que significa estar en contra de los derechos de los inmigrantes, en contra de los derechos del colectivo LGTBI y en contra de los derechos de las mujeres? ¿Dónde está la gracia? Es insultante, han insultado a más de un millón de catalanes.

Y mire, señora Llorach, yo de verdad creo que usted es una buena persona y creo que no puede estar de acuerdo con esto, es que lo creo de verdad. Yo creo que usted cuando vea el *sketch* porque dice que no lo ha visto, yo creo que es que se va a sentir avergonzada, que va a pensar: «De verdad, TV3 no puede estar dando esta imagen de más de un millón de catalanes.»

Y mire, ya no es por lo de fachas, porque, sinceramente, para los separatistas si no te llaman «facha» es que estás haciendo algo bastante mal, es decir facha es Joan Manuel Serrat, facha es Isabel Coixet. Yo estoy encantada de formar parte del mismo grupo que el señor Serrat. Lo que no estoy dispuesta, bajo ningún concepto, es que se insulte a nuestros votantes y que se les diga que quieren expulsar inmigrantes.

Y, miren, es que esto no es humor, eso es incitación al odio, que es lo que pasa luego cuando ponemos las carpas, que nos agreden, que nos insultan con el mismo lenguaje que está utilizando TV3.

En serio, señora Llorach, cuando vea el programa estoy convencida que quizás no en público, pero en privado me acabará dando la razón.

En todo caso, la pregunta era sobre el tema de las lenguas. Cuando la formulamos todavía no habíamos visto este horror de gag, que a ustedes les puede hacer muchísima gracia, pero yo, en nombre de ese más de un millón de catalanes que nos votaron, les digo que no tienen ninguna gracia y que se les tendría que caer la cara de vergüenza a ustedes, a los productores del *Polònia* o a quien sea, pero que no estamos dispuestos a que se insulte a nuestros votantes.

Mi pregunta era sobre el criterio que utilizan para utilizar unas lenguas u otras. Por ejemplo, la señora Rosel fue capaz de formular tres veces una pregunta por no cambiar al español y, sin embargo, tenemos que los *sketches* del *Polònia* en los que queda mal alguien siempre habla español; o que, por ejemplo, están dispuestos a que, ahora sí, para poder difundir su juicio –porque TV3 ha dejado de ser «teleprocés» para ser «telejuicio»–, ahí sí que pueden utilizar el español.

¿Nos puede explicar qué criterios utilizan para a veces utilizar el español y a veces no?

Gracias.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell del Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Pel que fa al *Polònia*, el veuré al 3alacarta i de ben segur ric de l'humor intel·ligent dels que fan el *Polònia*. Per tant, segur que riuré, com he rigut amb tots els programes del *Polònia*, tot i que hi ha esquetxos que m'agraden més i altres que m'agraden menys.

Pel que fa a les diferents llengües en la programació..., m'agrada que em faci aquesta pregunta, perquè potser vostè no recorda que TV3 va ser pionera en la implantació del sistema dual i des de l'any 87 podem escollir veure les pel·lícules en versió original o veure-les en català. O que l'any 86, que d'això ja en fa uns quants, d'anys, vam començar les emissions de l'*International Headlines*, que eren informatius en diferents idiomes, que s'emetien cada dia durant mitja hora, de dilluns a divendres, i es va emetre aquest programa durant sis anys, fins a l'any 91, i hi van col·laborar la RAI italiana, el France 3, de Gran Bretanya la ITN, RD d'Alemanya, la NOS dels Països Baixos. Cada cadena aportava un conductor nadiu i, per tant, es parlava en diferents llengües.

A finals dels anys vuitanta, també es van començar a emetre els programes *Victor* en anglès, alemany i francès, destinats a l'aprenentatge d'aquestes llengües.

L'any 2007, els capítols d'*El cor de la ciutat* i de *Karakia* es van començar a emetre subtitulats al castellà i a l'àrab. El programa *Tot un món*, entre el 2011 i el 2012, va fer setanta capítols sobre diferents llengües al món, amb nadius parlant la llengua en qüestió.

Actualment, som pioners, per exemple, en un projecte de subtitulació multiidioma gràcies a la nostra participació a un projecte europeu que es diu EASET Televisió.

I en l'àmbit infantil, *Les tres bessones*, *Una mà de contes*, *La Supermots*, *Fish and chips*, etcètera.

També en tenim exemples, evidentment, a Catalunya Ràdio. El programa *Mosaïc*, al gener del 2005, es va estrenar com un espai informatiu diari que s'emetia en castellà, àrab i amazic. Estava pensat especialment per als immigrants que viuen a Catalunya amb notícies, una entrevista, una agenda d'actes culturals i esportius.

L'ús de diferents llengües, com pot veure vostè amb tot el relat que li acabo de fer, ha estat constant i amb molts precedents als mitjans de la corporació i, en aquest sentit, atenent l'interès internacional evident que té el judici, hem recuperat aquesta difusió multiidioma, tot i que en aquest cas només es fa als mitjans digitals –com va explicar el director de Mitjans Digitals en l'anterior compareixença– en castellà i en anglès.

Per tant, l'ús de les diferents llengües en la programació dels nostres mitjans és una de les missions institucionals que tenim com a mitjans de la corporació per ajudar a la consolidació i a l'expansió de la llengua, la cultura, la identitat i la projecció internacional del nostre país, Catalunya.

El president

Gràcies. Doncs amb aquesta pregunta finalitzaríem aquesta comissió.

Els desitjo un bon dia a tots i si els portaveus es poden quedar per parlar sobre la Llei de la corporació, si us plau.

Gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i deu minuts.